Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Pentru realizarea acestui scop, Inspecția socială realizează activități de control, evaluare şi consiliere.

Aceste activități au la bază o serie de principii şi valori, precum respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor, transparența şi responsabilitatea publică, promovarea diversității, creativității, concurenței şi competitivității sau gestionarea eficientă a resurselor umane şi materiale.

Principalele atribuții îndeplinite de Inspecția socială sunt:

- inspectarea modului în care sunt respectate prevederile legale privind stabilirea, acordarea şi promovarea drepturilor sociale ale cetățenilor de către autoritățile administrației publice centrale şi locale, precum şi de către alte persoane fizice şi juridice, publice şi private, în calitate de furnizori de servicii sociale;
- inspectarea modului în care sunt respectate prevederile legale privind administrarea fondurilor pentru plata drepturilor sociale şi a celor alocate pentru susținerea şi dezvoltarea serviciilor sociale, a proiectelor, programelor şi politicilor în domeniu;
- constatarea de contravenții şi, după caz, aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege;
- desfăşurarea de activități de investigare socială;
- organizarea şi coordonarea activității de formare, informare şi documentare în domeniul inspecției sociale
- elaborarea de propuneri de îmbunătățire a cadrului legislativ existent.

Ordonanța de Urgență cuprinde prevederi referitoare la organizarea Inspecției sociale la nivel local şi central. Astfel, se înființează inspectorate sociale la nivel județean şi în municipiul Bucureşti.

Inspecția socială este condusă de un Inspector General de Stat, înalt funcționar public, cu funcție asimilată funcției de secretar general din cadrul ministerelor.

Inspectorul general de stat este numit prin decizie a Primului-ministru, în urma promovării unui concurs organizat în condițiile legii.

Actul normativ instituie funcția de inspector social în cadrul funcțiilor publice specifice, pentru care va fi elaborat un statut special.

Statutul va stabili salarizarea, drepturile, îndatoririle şi incompatibilitățile specifice ale inspectorilor sociali. MMSSF va elabora, în termen

de 120 de zile de la intrarea în vigoare a OUG, proiectul de Lege privind statutul inspectorului social.

Până la adoptarea acestui statut, salarizarea inspectorilor sociali se face conform prevederilor legale privind drepturile salariale ale funcționarilor publici.

Inspecția socială va începe să funcționeze la şase luni de la intrarea în vigoare a Ordonanței de Urgență.

Tot în acest termen, Inspecția socială preia atribuțiile şi responsabilitățile în domeniul inspecției ale Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, Ministerului Muncii, Solidarității Sociale şi Familiei.

Personalul cu atribuții şi responsabilități în domeniul inspecției sociale din cadrul acestor instituții va fi preluat prin transfer la Inspecția Socială.

În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a OUG, MMSSF va elabora, la propunerea Inspecției sociale, Regulamentul de organizare şi funcționare al acestei instituții, care se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Actul normativ prevede că obstrucționarea, în orice mod, de către autoritățile administrației publice centrale sau locale sau de către persoanele fizice sau juridice publice sau private a inspectorilor sociali să îşi exercite atribuțiile, constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei. (N.R. dacă această Inspecție îşi va face treaba, atunci se va termina şi cu toți profitorii din sectorul social, fie el public sau privat...)

MARIAN MINCULESCU Preşedintele Societății Handicapaților Locomotor din România
www.shlromania.ro

(Material preluat, cu permisiune, din revista „Învingătorul")

Cutia cu sandale

MARIANA GOGIU
Valea Mare (Olt)

Câtă bucurie va să aducă unor tineri căsătoriți naşterea primului copil, cu greu se poate spune în cuvinte, chiar dacă, cel mai adesea, acei tineri, la început de drum, nu au decât o lingură cu care să soarbă ciorba dintr-un castron ciobit… Dar toate le face omul când e sănătos.

Mai zilele trecute s-au împlinit patruzeci şi şase de ani de când, cu câteva grame lipsă la cântar, am văzut lumina zilei. Naşii mi-au dat numele Născătoarei de Dumnezeu, însă ai mei îmi zic Mariana. Mi se spune că eram vioaie şi cam prea plângăcioasă. Doar la sânul mamei îmi găseam liniştea. Probabil că tânjeam după căldura şi siguranța pântecului ei şi că vroiam să mă întorc acolo, fiindcă bănuiam că viața nu va fi tocmai blândă cu mine. Plângeam mult, nu că m-aş fi vrut o răsfățată, ci din cauza durerilor. Țineam un picior îndoit, iar când cineva încerca să mi-l îndrepte aproape că, de durere, leşinam. Văzând acestea, părinții m-au dus la medic. Am urmat un lung şi cumplit tratament cu penicilină care mi-a ameliorat starea fizică, şi la numai nouă-zece luni, ținută de mânuță, păşeam. Toate păreau să fi intrat în făgaşul firesc. Or, supărările nu cad pe cioatele putrede din pădure, ci pe oameni: în urma unei puternice răceli, am pierdut orice brumă de mobilitate. Nu mă mai puteam deplasa nici măcar de-a buşilea, aşa cum ar fi fost normal pentru orice copil de vârsta mea. Unde mă puneau, acolo încremeneam! Eram ca o păpuşă mecanică ce avea rotițele şi pârghiile stricate. Doar mintea îmi evolua bine, eu fiind oarecum precoce când am legat primele cuvinte.

Anişorii treceau şi, în preajma mea, prin curte, de acum zburdau doi frățiori şi o surioară. Eu sufeream că nu pot să mă joc cu ei. Când îi întrebam pe părinții mei (şi nu ştiam cât de mult le făceam să le plângă inimile cu întrebările mele!) că eu de ce nu pot să merg, îmi spuneau că sunt bolnăvioară şi că trebuie să merg la doctor ca să mă fac bine. Şi uite aşa, spitalele din Slatina, din Piteşti, din Bucureşti şi din Sibiu, dar şi sanatoriul din Techirghiol, îmi deveneau cămine temporare. În urma tratamentelor de aici, am început să recuperez din ceea ce pierdusem cândva. La început mă deplasam târâş pe funduleț, mai apoi „mersul piticului" şi saltul broscuței. Atât de mult îmi plăcea faptul acesta încât, atunci când mama îi cerea frățiorului meu să îi aducă din grădină tulpini uscate de floarea-soarelui ca să facă focul în cuptorul de sub şopron, eu plecam după el, îmi puneam cinci-şase cotoare dintr-acelea pe genunchi, sub burtică, le țineam cu o mânuță iar cu cealaltă mă sprijineam de pământ şi, uşor-uşor, le duceam lângă mama, că doar şi eu eram „tare şi mare".

Când e să se întâmple o nenorocire sau un miracol, nu bat clopote, nu sună trâmbițe. Era o zi mohorâtă de toamnă, aveam şapte ani. În căldura din odaie, la fereastră, în patul cu salteaua din papură, mama lucra ceva de mână. Eu stăteam lângă ea, ciripind ca o vrăbiuță gureşă. Într-un colț al camerei, cutiuța de carton, în care îmi ştiam perechea mea de săndăluțe dragi, pe care mi le puneau când plecam „departe-departe", parcă îmi făcea cu ochiul, chemându-mă irezistibil.

- Mămico, dacă mă laşi să mă încalț cu sandalele, o să merg! am zis ca din senin.

- Lasă-le acolo, că le strici. Le vom da unei fetițe care merge! a zis mama, poate din dorința de a mă provoca, poate din pesimism, căci dacă până la vârsta aceea mă tot purta în brațe pe distanțe mai mari, nu vedea de ce s-ar schimba situația, sau soarta.

Pentru prima oară am coborât singură din pat. M-am târât până la cutiuța cu sandale şi, migălindu-mă mult, m-am încălțat. Cu mişcări nehotărâte, m-am ridicat cât de vertical am putut, căutând să nu-mi pierd fragilul echilibru, apoi, ținându-mă cu mâinile de genunchi, am făcut, fără vreun sprijin extern, primii mei paşi. Mama, înmărmurită de fericire, se închina şi se minuna. Nu ştiu cât de mare era inima în mine, cât de mândră eram de realizarea mea, însă, după cum mi-au povestit mai târziu, tata a plâns de bucurie când s-a întors de la serviciu şi eu i-am arătat că pot să merg. Zeloasă până la extrem, exersam mersul dincolo de ultimul strop de energie, fără să neglijez şi latura medicală a problemei.

Într-una din seriile mele de trei luni de zile petrecute la sanatoriul din Techirghiol, acolo unde de altfel mi-au stabilit şi nemilosul diagnostic de *poliartrită reumatoidă evolutivă,* educatoarele, asistentele şi medicul meu curant, văzându-mi dragostea de carte, i-au propus directorului şcolii din sanatoriu să mă înscrie la cursuri. Cum eu aveam aproape opt ani, şi în acea şcoală nu exista clasa întâi, m-au înscris direct în clasa a doua, unde am făcut față, cu brio, noilor provocări. Îndurând, cum numai eu ştiu, frigul iernilor, ploile primăverilor şi a toamnelor, am terminat cele opt clase generale la şcoala mea din localitatea Valea Mare, județul Olt. Dintr-un fel de sfială, nu am continuat perfecționarea la vreun liceu sau la vreo şcoală profesională. Totuşi, pe la optsprezece-nouăsprezece ani m-am angajat la Fabrica de confecții Scorniceşti. Cum nu puteam să stau la gazdă, iar condițiile de navetă erau infernale (trebuia să merg mult pe jos), după vreo două luni de chin am renunțat la acest serviciu. La puțin timp însă, m-am angajat la C.A.P.-ul de la mine din sat, la o secție de țesătorie.

Viața se apropia de normalitate, căci la etatea de douăzeci şi patru de ani am zis „da" în fața lui Dumnezeu şi a lumii. Încet-încet mi se releva faptul că omul de care mi-am legat destinul avea, pe lângă deficiențe fizice, şi serioase tare psihice pe care le ținea cu greu în frâu. Cu toate acestea, nedorind să facem un copil al nostru, am hotărât să înfiem unul. Eu m-am mutat la socri, la Slatina, şi făceam naveta la mine în sat, unde acum lucram artizanat la acelaşi C.A.P. Ar fi trebuit să fim mulțumiți de tot ce ne oferea Dumnezeu, în imensa Lui bunătate. Fiul nostru creştea mare şi frumos, înconjurat de dragostea noastră şi a bunicilor. Totuşi, soțul meu îşi stăpânea din ce în ce mai greu agresivitatea şi mă bătea deseori fără motiv. De dragul fiului am răbdat, am tot răbdat. Capac a pus fractura mânii căpătată în urma unui astfel de puseu de furie. Atunci l-am rugat pe fiul meu iubit să vină cu mine la ceilalți bunici. Influențat şi amenințat voalat de socrul meu, a hotărât să rămână la ei. Asta se întâmpla în anul 1997.

Între timp, C.A.P.-ul se desființase şi, odată cu el, şi secția de artizanat la care lucram, văzându-mă nevoită să mă pensionez. Am hotărât să-mi fac o căsuță, căsuța mea. Am strâns bănuț peste bănuț, reducându-mi până dincolo de limită orice altă cheltuială, cumpărând azi o grindă, mâine un căprior, poimâine o bârnă. Când am văzut că am cu ce încropi construcția, l-am pus pe tata şi pe unul din frați să pornească palatul meu, că aşa vedeam eu locuința mea, oricât de modestă ar fi fost. Eram atât de nerăbdătoare ca să mă mut în cuibuşorul meu încât aş fi tras şi la galere, aş fi intrat şi în ocnă la spart sare dacă aş fi putut. Dar greu se mai împlinesc unele dorințe, oricât ar fi ele de fireşti. Peste tot şi toate, mi-a căzut pe cap decizia tribunalului de a plăti pensie alimentară copilului. Citațiile îmi fuseseră trimise la vechea adresă, şi eu nu am ştiut de proces şi m-am trezit cu decizia în care eram somată să plătesc cheltuielile de judecată, restanțele dar şi pensie alimentară în cuantum atât de mare ca şi cum aş fi fost salariată şi nu o biată pensionară de C.A.P. Am plătit. Ce era să fac? Doar era fiul meu.

Ştiu că nu ar trebui să mă plâng, însă nu am puterea lui Iov. Dar sunt oare de condamnat dacă cer puțină recunoştință de la fiul meu? Acum are douăzeci şi doi de ani. Credeți că m-a vizitat vreodată? Că mi-a dat măcar un telefon ca să mă întrebe ce mai fac? Nu. Mă mângâi amintindu-mi zilele în care stăteam aplecată deasupra albiei şi îi spălam hăinuțele, apoi hainele, strângând din dinți ca să nu gem de durere. Pot să zic, la urma-urmei, că am făcut o casă, că am plantat un pom şi că am crescut un pui de om. Căsuța mi-e dragă fiindcă, lutul de pe pereți parcă l-aş fi muiat cu lacrimi, nu cu apă, însă îmi doresc să am un suflet lângă mine căci simt din ce în ce mai multă singurătate în jur: tata a murit acum doi ani, pe sora mea dragă am pierdut-o când avea vreo douăzeci şi cinci de ani, şubrezind mult prea tare sănătatea mamei. Cât despre frați, ei duc o viață modestă, cum duc, de altfel, multe milioane de oameni din țara aceasta.

Acum viața se pregăteşte să-mi dea lovitura căreia ştie că nu pot să-i fac față, cu toată hotărârea de a mă lupta: boala mea, poliartrita, de un timp, evoluează ceva mai accentuat decât mă aşteptam, amenințându-mă cu o anchiloză generalizată. Ortopezii mi-au recomandat să fac nişte investigații la Spitalul Foişorul de Foc din Bucureşti, pentru o eventuală protezare a şoldurilor. Sinceră să fiu, m-aş mulțumi şi cu un singur şold protezat, dar am auzit că operația e atât de scumpă încât, dacă aş trăi cât Matusalem, poate că aş reuşi, din pensie, să adun atâția bani încât să-mi salvez măcar un picior.

…Cândva, o cutie cu sandale m-a făcut să merg, acum am nevoie de o altă cutie ca să continui să merg o cutie a milei, în care oameni cu suflet mare şi cu posibilitate financiară bună să pună ceva din prisosul lor. Poate că voi găsi astfel de oameni, poate că nu; eu, oricum, din suflet mulțumesc celor care au citit această scurtă poveste a vieții mele.

Sursa adevărului

Moț Florian

Ce este în general o televiziune de ştiri? Primul lucru care ne vine în minte este cel legat de titulatura pe care o are, şi anume, o televiziune care este preocupată să prezinte ultimele evenimente care se întâmplă în țară sau pe restul meridianelor. O televiziune permanent preocupată să scoată la iveală realitatea existentă, informându-ne de starea de fapt cotidiană.

Acesta este primul gest de definire. Însă, nu suntem uneori tentați să criticăm unele ştiri când observăm că ele nu sunt cu totul adevărate şi că ele dau o tentă de părtinire față de anumite persoane sau grupuri de interese? Suntem iritați că unele întâmplări prezentate sunt exacerbate iar alte situații alarmante sunt diminuate, că unele evenimente, la care poate chiar noi am fost martori, sau pe care le cunoaştem din surse veridice, sunt trunchiat prezentate.

Îmi vine în minte ce s-a întâmplat soției mele vara trecută, când a fost intervievată de o echipă de la un post de televiziune cu privire la numele pe care îl poartă strada pe care locuim (*Trandafirilor*) şi existența acestora pe stradă. Ea le-a explicat că strada este în stadiul de amenajare (de abia se făceau pregătirile de asfaltare, fiind o stradă nou înființată), şi că nu avea cum să aibă trandafiri sădiți, arătându-le totodată grădina de trandafiri din curte (era la acea oră splendidă) pe care i-a invitat să o filmeze. Bineînțeles că nu s-a întâmplat aşa, reportajul făcând ocolul țării cu ştirea tendențioasă că strada Trandafirilor din oraşul X, nu are trandafiri pentru că municipalitatea nu s-a îngrijit de asta. Nu ştiu dacă va avea sădiți trandafiri în viitor, însă gustul amar că ştirea s-a vrut din capul locului negativistă, fără să prezinte întreaga realitate, a rămas.

Ce este în general o televiziune de ştiri? Aşa cum spunea de curând şi şeful Audiovizualului, comentând faptul că televiziunile din România sunt acum preocupate de „croirea” de ştiri, vânând subiecte piperate şi aducătoare de audiență, televiziunea nu este, în foarte multe cazuri, un mijloc de informare veridică, ci mai degrabă un mod de orientare şi „manipulare” a populației. Dacă mai punem la socoteală că multe canele de ştiri sunt patronate de oameni sau grupuri care sunt orientate într-un fel sau altul politic, sau au anumite interese financiare colosale (nu demult am urmărit o emisiune care arăta cu probe concrete cum mass-media din SUA a influențat de-a lungul anilor electoratul pentru voturile date pentru senat sau preşedinție, mass-media condusă de diferite grupuri de interese), înțelegem mai bine că o televiziune de ştiri, în bună măsură, nu este o prezentatoare a realității, ci una care încearcă să determine (ca să nu spunem manipuleze) realitatea. Ar trebui, în consecință, să ne întrebăm dacă nu cumva evenimentele sunt determinate de televizor, în loc de a fi prezentate de către acesta.

Politica cu treaba ei, spiritul are alte preocupări, nu? De ce am vorbit despre acest subiect la rubrica de spiritual a acestei reviste? Pentru că observ că trăim într-o societate care face din religie şi credință tot un subiect despre care se informează cel mai adesea de la

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

televizor. Nu s-a stins bine scandalul cu icoanele în şcoli, unul care şi-a întins cel mai mult bătălia pe sticla ecranului. Câți dintre noi am luat Biblia să citim ce spune Dumnezeu cu privire la acest subiect? Mulți şi-au dat însă părerea în funcție de informațiile apărute la ştiri.

Adevărul nu poate fi aflat de la ştiri. Cel care este preocupat de adevărul care înalță, nu va face din a afla ştirile un *modus vivendi* (mod de viață). „Ai văzut ce spuneau aseară despre…?", „ai aflat că cei doi, X şi Y, s-au certat şi au divorțat?", „Ştii ultimele ştiri legate de bilețel?", nu sunt cele mai importante lucruri pe care trebuie să le ştim. Trebuie descoperită o sursă mult mai demnă de încredere care să ne deschidă orizontul şi să ne orienteze pentru viață. Una care să spună întotdeauna adevărul şi să ne ofere demnitatea de ființe care pot discerne şi alege în consecință.

Cred ca Cel care a făcut pământul şi tot ce este pe el, care ştie cum se mişcă toate şi cunoaşte chiar şi cel mai mic amănunt care determină un eveniment, Dumnezeu, merită să fie socotit sursa cea mai veridică a adevărului. Biblia ne spune despre Dumnezeu că El nu minte (*„în nădejdea vieții veşnice, făgăduite mai înainte de veşnicii de Dumnezeu,* ***care nu poate să mintă"*** Tit 1:2), şi că este preocupat de a oferi oamenilor adevărul care eliberează. Mântuitorul spune într-o ocazie: *„Veți cunoaşte adevărul şi adevărul vă va face liberi"* (**Ioan 8:32).**

Pentru a avea o viață plină de sens şi care să ne ofere satisfacții, trebuie trăită în adevăr, ferindu-ne de iluziile minciunii. *(Am vizitat, acum aproape un an, familia unor oameni săraci care aveau o singură cameră mizerabilă, dar în mijlocul căreia trona un televizor second-hand cu diagonală imensă şi care oferea mirajul unei oaze în mijlocul deşertului. Era pentru aceşti oameni un mod de a le lua ochii de la sărăcia lucie din jur - poate veți zice despre mine: „are ce are cu televizorul". Ceea ce vreau să arăt este că oamenii îşi păcălesc viața cu iluzii.)*

Omul care ştie bine care este adevăratul scop al vieții, care găseşte rostul profund al lucrurilor, este cu adevărat fericit şi înțelept. Ori această înțelepciune va fi desăvârşită dacă va fi împrumutată de la Dumnezeu şi nu de la oameni. El este singurul care are toată înțelepciunea *(„a lui Dumnezeu,* ***care singur este înțelept****, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin."* **Romani 16:27***)* şi tot adevărul pentru că El este adevărul *(„Isus i-a zis: „Eu Sunt calea,* ***adevărul*** *şi viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine."* **Ioan 14:6**)

Nu sunt extremist în ceea ce priveşte ştirile, uneori le urmăresc cu discernământ, ştiind că sunt o sursă cu un anumit grad de informare, dar când este vorba de sufletul meu şi de alegerile care au consecințe serioase pentru mine şi semenii mei, fac din Dumnezeu izvorul adevărului care dă viață.

Mă tem că poate unii dintre dumneavoastră veți găsi părtinitoare această pledoarie, pentru că este nevoalat religioasă (pentru unii creştinismul nefiind o opțiune agreabilă) şi după părerea mea prea puțin argumentată din lipsa spațiului necesar. Lansez însă o invitație. Să încercați să vă convingeți singuri dacă Biblia şi Dumnezeu pot fi cele mai demne surse ale adevărului şi dacă ele merită atenția noastră pentru a lua din ele valorile care să ne călăuzească în drumul acestei vieți.

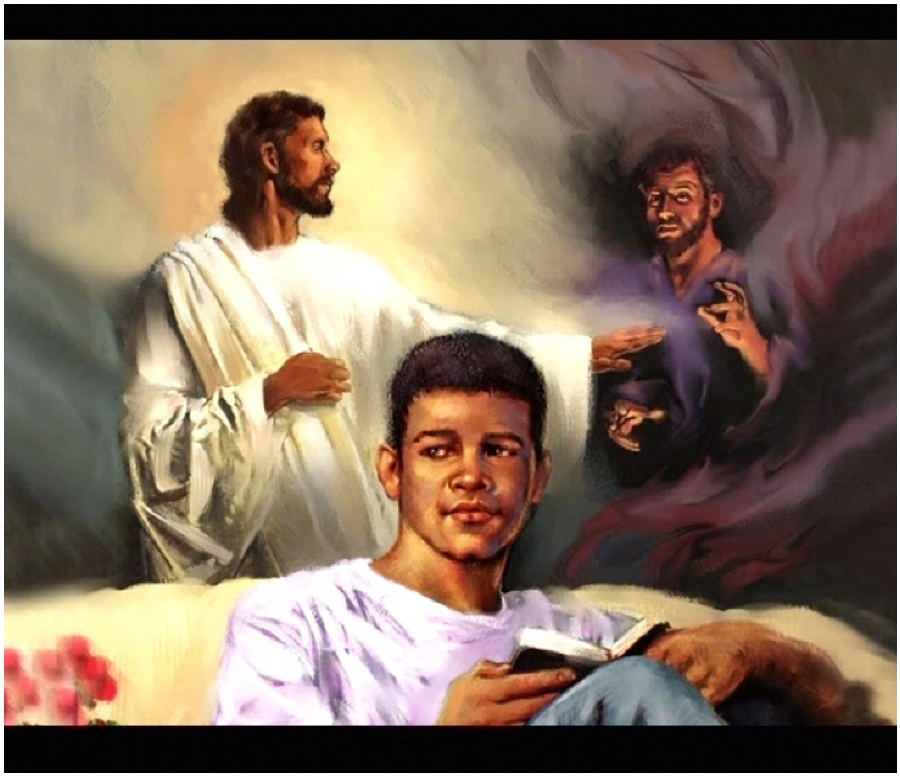

O vei deschide?... Încredere... Conştiinţă...

O vei deschide?

„Veți cunoaşte adevărul,
şi adevărul vă va face slobozi”
(Sfânta Scriptură: Ioan 8:32)

Într-o țară aflată în război era un rege care-i înspăimânta pe toți: nu-şi ucidea prizonierii, ci îi ducea într-o sală unde era un grup de arcaşi de o parte şi o uşă imensă din fier de cealaltă parte. Deasupra acelei usi erau sculptate figuri umane, acoperite de sânge.

În această sală regele îşi aşeza prizonierii în cerc şi le spunea:

- Puteți alege între a muri săgetați de arcaşii mei sau a trece prin această uşă.…

Înspăimântați, toți prizonierii alegeau să fie uciși de arcaşi.

După terminarea războiului, un soldat care servise în slujba regelui mult timp, i se adresă acestuia:

- Sire, pot să vă întreb ceva?
- Spune, soldatule.
- Sire, ce se află în spatele uşii?

Regele îi răspunse:

- Mergi şi vezi tu însuți.

Soldatul deschise înspăimântat uşa, dar, pe măsură ce o deschidea, intrau razele soarelui şi învăluiau sala într-o lumină aproape ireală. În cele din urmă, soldatul descoperi surprins că uşa se deschidea în fața unui drum care conducea spre libertate…

Soldatul, uimit, îşi privi regele care îi spuse:

- Eu le dădeam ocazia să aleagă, dar din teamă preferau să moară decât să riște să deschidă această uşă.

Câte uşi nu deschidem oare de teama de a nu risca? De câte ori ne pierdem libertatea şi murim înăuntrul nostru doar pentru că ne temem să deschidem o uşă spre viitor? Biblia este UŞA spre viitor! O vei deschide?

„Sfinţeşte-i prin adevărul Tău:
Cuvântul Tău este adevărul”
(Sfânta Scriptură: Ioan 17:17)

****

Încredere

Un program de televiziune a prezentat înaintea Olimpiadei de Iarnă din 1988 un reportaj despre antrenamentul pentru slalom al unor schiori ... orbi. Fiecare dintre ei era învățat mai întâi de către partenerul său văzător, cum să i-a curbele la dreapta şi la stânga, lecțiile desfăşurându-se pe teren plat.

După ce reuşeau să-şi însuşească destul de bine tehnicile de schimbare a direcției, lecțiile se mutau pe pârtia de slalom unde schiau cu perechea lor care le striga când “dreapta”, când “stânga”. Ascultând indicațiile, schiorii orbi reuşeau să treacă printre jaloane pentru a ajunge la linia de sosire, depinzând în întregime de vorbele partenerilor lor văzători. Dacă încrederea nu era totală, se puteau petrece multe accidente.

Ce imagine potrivită a vieţuirii creştine! În privința drumului de urmat şi noi suntem orbi în această lume. Ne putem bizui numai pe cuvântul Singurului care poate vedea şi anume Dumnezeu. Numai în Cuvântul său putem găsi indicații pentru a putea termina cursa.

****

Conştiinţă

Rolf Zettersten scrie în cartea sa Despre Familie:

Un bun prieten din Carolina de Nord şi-a cumpărat o maşină care era dotată cu sistem vocal de atenționare. La început, Edwin era chiar încântat de vocea aceea lină de femeie care îl atenționa că nu-şi pusese centura de siguranță, că nu ... Plin de afecțiune, el o numea „Micuța Doamnă”

În scurtă vreme a descoperit că vocea fusese programată să-l atenționeze şi în legătură cu cantitatea de combustibil: „Nivelul carburantului este aproape de zero”, i-a spus vocea la un moment dat. Edwin a dat din cap şi i-a mulțumit, gândind că mai are destulă benzină pentru încă optzeci de kilometri, aşa că a condus în continuare.

Dar, câteva minute mai târziu, vocea l-a întrerupt din nou, informându-l despre acelaşi lucru. Mereu şi mereu îi spunea aceleaşi cuvinte. Deşi Edwin ştia că nu era decât o înregistrare, vocea îi suna din ce în ce mai aspră.

Într-un sfârşit, a oprit maşina şi, căutând sub bord, a găsit firele care corespundeau facilității respective şi le smulse cu satisfacție. S-a terminat cu Micuța Doamnă.

Încă mai zâmbea satisfăcut de sine când, după câțiva kilometri, maşina începu să tuşească ca înecată. Rămăsese fără combustibil. Acum, Edwin parcă auzea râsetul Micuței Doamne din interiorul bordului.

Oamenii ca Edwin învață în scurtă vreme că, deşi ignorată şi uneori adusă la tăcere, vocea dinăuntru le spune exact ceea ce trebuie să ştie.

„Adevărul care îi face pe oameni liberi este în cea mai mare parte adevărul pe care oamenii n-ar vrea să-l audă”

Herbert Agar

Litiaza renala

Definiție: Constituirea de formațiuni dure (pietre) în aparatul urinar.

Cum este format aparatul urinar:

(Când citeşti cum este format aparatul urinar, uită-te şi la poze ca să înțelegi mai bine)

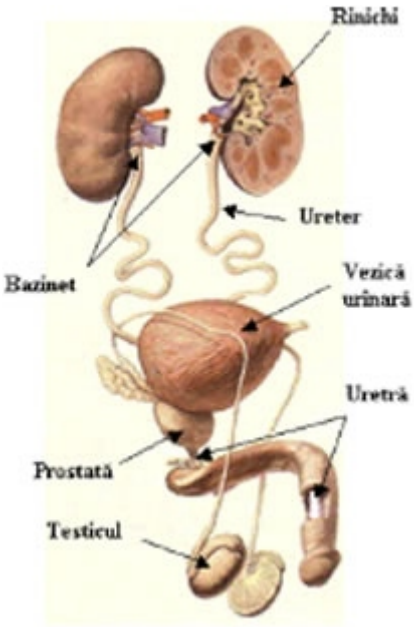

Aparatul urinar este alcătuit din RINICHI, BAZINET, URETERE, VEZICA URINARĂ, URETRĂ.

- ✓ În rinichi se filtrează sângele şi se formează urina.
- ✓ Urina este formată din apă şi substanțe rezultate în urma arderilor din organism, care fiind în concentrație prea mare trebuie eliminate (aşa se curăță sângele).
- ✓ Urina formată în rinichi se scurge prin BAZINET, URETERE, VEZICA URINARĂ, URETRĂ.
- ✓ Vezica urinară este ca un rezervor de apă care, atunci când se umple până la limită, trebuie să se golească.
- ✓ Vezica urinară se goleşte prin uretră, care este un canal ce străbate penisul la bărbat iar la femeie se deschide lângă vagin.

Cum este format rinichiul:

(Citeşte şi uită-te la poza rinichiului)

- ✓ După cum se vede (în poză) în rinichi se găseşte un sistem de tuburi (mai mari sau mai mici) în care se colectează ce rezultă din filtrarea sângelui şi care este în final urina.

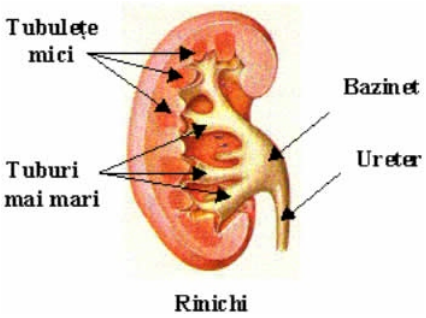

Rinichi

- ✓ Cele mai subțiri căi prin care se scurge urina sunt în rinichi. Aşa se explică de ce pietrele (pietrele urinare) apar de departe mai frecvent în rinichi decât în uretere sau vezica urinară.
- ✓ Deci "LITIAZA RENALĂ" este atunci când în rinichi se formează pietre.

Când se formează calculii renali (pietrele):

Sunt trei situații în care se formează calculi renali:

1.Când în sângele filtrat de rinichi se găsesc unele substanțe într-o concentrație prea mare. În aceasta situație concentrația acelor substanțe este mai mare în urină şi aceste substanțe se pot depune formând calculi.

2.Substantele eliminate prin rinichi au o concentrație normală, dar există în aparatul urinar anumite cauze care îngreunează scurgerea urinei prin interiorul rinichiului bazinet şi ureter (adică urina poate "băltii" în rinichi).

Exemple de astfel de cauze sunt:

- ❑ Există o modificare din naştere a rinichilor **(malformație congenitală)**, situație în care sistemul de tuburi din interiorul rinichiului (prin care se scurge urina) creează condiții de "băltire a urinei" (unele tuburi sunt mai dilatate, altele sunt mai îngustate în unele zone…);
- ❑ Rinichiul este "căzut de la locul lui";
- ❑ Ureterul este apăsat de ceva (tumoră, aderente de la operații anterioare).

Din această cauză apare riscul ca "acolo unde bălteşte urina" unele substanțe din urină să se depună şi să se formeze calculi.

3.Există ambele condiții anterioare asociate: 1. concentrația prea mare din urină a unor substanțe şi 2.scurgerea urinei din rinichi (sau chiar în interiorul rinichiului) este îngreunată.

Ce simți când ai piatră la rinichi:

- ➢ Dacă piatra (pietrele) se află în tubuleții mici şi are mai multe ramuri este foarte probabil ca ea să nu se mişte din locul unde s-a format.
- ➢ Dacă piatra este mică şi nu se mişcă, atunci foarte puțin probabil să te doară.
- ➢ Când piatra este mai mare, se poate să ai o durere surdă care este suportabilă (jenă dureroasa în locul indicat în figură).
- ➢ Când piatra se mişcă de unde s-a format, ea provoacă brusc durere puternică, care se numeşte COLICA RENALA. Împreună cu durerea, foarte frecvent apare:
  - ○ Greața;
  - ○ stare de vomă;
  - ○ inima bate mai repede;

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

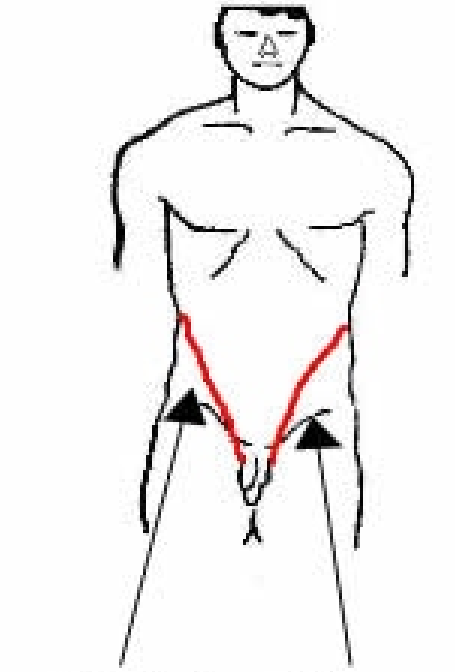

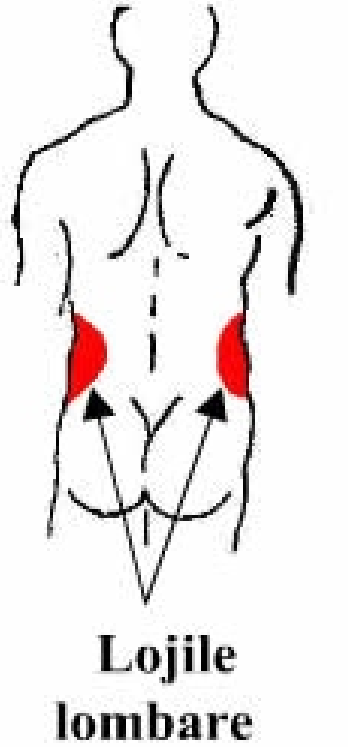

- apare transpirația;
- uneori senzație de frig.

Durerea apărută în LOJILE RENALE iradiază frecvent (se transmite) pe traiectul ureterelor spre testicole sau vagin (durerea merge între picioare).

Nu orice durere de spate este COLICĂ RENALĂ sau nu fi aşa sigur că, dacă ai durere de spate este clar că "TE DOR RINICHII". (uită-te la discopatia lombară)

Când apare colica renală se poate să (dar nu este obligatoriu):

- te ustură uretra (pe penis) când urinezi (se numeşte DISURIE);
- să ai senzația că trebuie neapărat să urinezi, dar când te duci la WC urinezi foarte puțin
- poți chiar să urinezi cu sânge; puroi, nisip (sau mici pietre).

Rănile (mici) pe care le face piatra care se mişcă în rinichi sau coboară pe ureter se pot infecta şi apare febra (în acest caz ai infecție de tract urinar secundară migrării unui calcul urinar).

Ce faci după ce a trecut colica renală:

Trebuie să se afle care a fost cauza.

I Urina prea concentrată apare în două situații:

1)Organismul face prea multă substanță de un anumit fel (**ACIDUL URIC**) şi rinichiul o elimină (acesta este rolul lui - să curețe sângele).În aceas-ta situație trebuie ținut un regim alimentar şi / sau luate unele medicamente pentru ca organismul să nu mai producă acea substanță în exces. Dacă nu tratezi corect această cauză se poate ca, în timp, pe lângă necazurile cu pietrele să ai şi alte necazuri cu rinichii (chiar mai mari, care pot îmbolnăvi tot organismul).

2)Organismul nu reuşeşte să fixeze calciul şi acesta se elimină în cantitate prea mare prin rinichi. Este foarte important să iei tratament pentru a fixa calciul pentru că, în timp, pe lângă faptul că faci mereu pietre şi din cauza aceasta în rinichi apar stricăciuni, este foarte probabil să faci OSTEOPOROZĂ. În cazul acesta faci osteoporoză pentru că nu se poate fixa calciul în oase.

II "Urina bălteşte" - este jenată scurgerea urinei din rinichi:

1)Ori te-ai născut cu o modificare a rinichilor sau ureterelor (MALFORMAȚIE CONGENITALĂ). Unele din aceste malformații se pot opera, altele nu. (îți spune medicul urolog)

2)Ori a apărut în cursul vieții ceva care împiedică scurgerea urinei din rinichi. În unele din aceste cazuri pot exista soluții de vindecare prin operație (îți spune medicul urolog)

III În situația în care se constată că ai:

1)urina prea concentrată şi

2)nici nu se poate scurge foarte bine urina în sau din rinichi, atunci trebuie să iei şi medicamente pentru a trata prima cauză (urina prea concentrată) şi poate că există şi o rezolvare chirurgicală pentru a înlesni scurgerea urinei din rinichi (îți spune medicul urolog).

Te sfătuiesc să mai citeşti încă o dată şi să înțelegi că este foarte important să se afle din ce cauză ai făcut pietre la rinichi.

FII ATENT că nu este suficient să se spargă piatra sau să te operezi de pietre; este FOARTE IMPORTANT să se afle din ce cauză s-au format pietrele

Dacă vrei mai multe amănunte întreabă MEDICUL DE FAMILIE

Preluare: www.medicina-preventiva.ro

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Coada şoricelului

Coada şoricelului (Achillea milefolium) este una dintre cele mai populare plante medicinale existente atât în ţara noastră, cât şi pretutindeni în lume. Este o plantă ierboasă cu tulpina de 20-60 cm sau chiar mai mult. Frunzele sunt împărţite în numeroase diviziuni şi subdiviziuni, aparent rezultând mii de frunzuliţe, de unde şi aspectul caracteristic, încreţit. Florile mărunte, de culoare albă, se grupează în inflorescenţe dense, vizibile de la distanţă.

Pentru obţinerea preparatelor medicinale din coada şoricelului, majoritatea autorilor recomandă folosirea florilor (Flos Millefolii); unii consideră totuşi că toată partea aeriană (tulpina, frunzele) poate fi recoltată împreună cu florile mărunte, albe, dispuse în inflorescenţe (Herba Millefolii). Planta posedă un gust amar şi miros aromatic caracteristic.

Substanţe active şi proprietăţi

Planta şi în special florile conţin uleiul volatil care include azulene (camazulenă), camfor, alfa şi beta pinen, borneol, eugenol, sabinen, limonen şi altele. Planta mai conţine taninuri, flavonoide, principii amare, glucide, proteine, sitosterol, substanţe minerale.

Coada şoricelului are proprietăţi stomahice, astringente, tonice amare, antiinflamatoare, cicatrizante, antiseptice, antispastice, calmante. Una dintre azulene, care pare a fi aceeaşi substanţă cu matricarina identificată în muşeţel, are efecte antispastice asupra musculaturii netede a tubului digestiv. Camazulena, camforul, eugenolul, cvercitina şi diverse alte substanţe au un efect sinergic care contribuie la diminuarea inflamaţiei şi calmarea durerii. Terpineolul, taninurile şi cineolul exercită efecte antiseptice.

Indicaţii, preparare şi administrare

Coada şoricelului este întrebuinţată şi datorită efectelor ei benefice în afecţiunile digestive, enterite, enterocolite, în colicile abdominale, în bolile diareice, în tratamentul hemoroizilor. În amestec cu alte plante cu acţiune similară, este folosită pentru stimularea digestiei în caz de hipo- sau anaciditate gastrică. Planta mai este recomandată în tratamentul afecţiunilor din sfera genitală, la femei, în inflamaţiile cronice ale anexelor precum şi pentru calmarea durerilor menstruale datorate spasmelor musculaturii uterine.

Preparatele din coada şoricelului sunt deosebit de valoroase în vindecarea plăgilor, inclusiv a arsurilor.

Pentru administrare internă, infuzia de coada şoricelului se prepară din 2 linguri de flori la 2 căni de apă. Se va bea toată cantitatea în mai multe reprize, pe parcursul zilei respective. În bolile diareice, enterite şi enterocolite, infuzia de coada şoricelului are efecte similare cu cele ale preparatelor din muşeţel.

Pentru uz extern (plăgi, arsuri, eczeme, hemoroizi), se pot aplica pansamente îmbibate cu o infuzie obţinută din 2 linguri de flori la o cană de apă. În cazul hemoroizilor se mai pot face băi locale cu o infuzie concentrată preparată din 30-50 g flori la 1 litru de apă.

Intră în compoziţia ceaiului antiastmatic, anticolitic, contra colicilor, gastric, hepatic nr. 2, laxativ şi antihemoroidal, a loţiunii nutritive Hebe.

Diverse

În unele zone, frunzele tinere se folosesc în alimentaţie ca ingredient în salate, supe de verdeţuri sau ca şi condiment la prepararea chiftelelor de cartofi.

Denumirea latină, *Achillea milefolium,* ne aduce aminte de Ahile, a cărui rană sângerândă, spune legenda, a fost oblojită de tovarăşul său de luptă chiar cu frunzele mărunte ale acestei plante. Dacă ar fi avut la îndemână acelaşi leac şi atunci când a fost rănit în punctul său vulnerabil, probabil că ar fi supravieţuit războiului descris de Homer. Mai târziu, ostaşii romani au fost învăţaţi de medicul Dioscorides să îşi trateze rănile cu aceeaşi iarbă de leac. De fapt, până în zilele noastre, coada şoricelului, este folosită pentru proprietăţile ei vulnerare.

Coada racului

Coada racului (Potentilla anserina) aparţine familiei rosaceelor şi are o serie întreagă de specii strâns înrudite, majoritatea cu proprietăţi medicinale. Mai cunoscute dintre acestea sunt palma voinicului, buruiana de junghi, scrântitoarea, cinci degete (Potentilla alba, Potentilla reptans, Potentilla arenaria, Potentilla argentea şi Potentilla erecta). Coada racului este o plantă ierboasă relativ scundă, cu tulpini subţiri, târâtoare de cca. 50 cm. Frunzele sunt compuse din 15-21 foliole cu margini zimţate, cu suprafaţa acoperită de perişori fini care îi dau un aspect argintiu, de unde şi una din denumirile populare sub care mai este cunoscută, argiţică. Florile, de culoare galbenă, cresc izolate pe codiţe lungi. În scop medicinal se recoltează partea aeriană în timpul înfloririi (Herba Anserinae), în special frunzele aflate la baza plantei.

Substanţe active şi proprietăţi

Părţile aeriene de coada racului conţin flavone, taninuri, colină, steroli, substanţe glucidice, mucilagii. Preparatele fitoterapeutice din coada racului au efect antidiareic, astringent, hemostatic, antiseptic, antispastic, iar după unii autori previn formarea calculilor renali.

Indicaţii, preparare şi administrare

Coada racului este utilă ca plantă medicinală în tratamentul colicilor intestinale, al diareei cu colici, al sindromului dureros premenstrual, al gingivitelor, cât şi în prevenirea calculilor renali.

Infuzia se prepară din 2 linguri de plantă la 2 căni de apă. Se infuzează 20 de minute şi apoi se strecoară. Se beau 2 căni pe zi.

Decoctul se poate prepara din 1 lingură de plantă la o cană cu apă. Pentru gingivite se fac spălături locale.

Intră în compoziţia ceaiului antidiareic şi a granulelor Aqua-femina.

Diverse

Frunzele tinere se pot folosi ca aliment în salate sau supe de verdeţuri.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie" Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări", subsecţiunea „Întrebări medicale".

Mulţumiri calde, din suflet, tuturor celor care au scris (scrisori prin poşta obişnuită, scrisori prin e-mail, sms...) sau au telefonat.

Însă mulţumiri cu totul şi cu totul deosebite pentru cei ale căror scrisori au fost „bogate" prin gândurile conţinute, gânduri care ne „îmbogăţesc" sufleteşte pe toţi. Aştept noi scrisori „bogate"!

SCRIEŢI! SCRIEŢI! SCRIEŢI! Rubrici întregi depind de scrisorile voastre!

Niţu Laura
Gura Vitioarei (Prahova)

„Să priveşti norii dar să vezi soarele; să auzi vântul şi să râvneşti pacea; să treci pe lângă spini ca pe lângă trandafiri. Trezeşte-te fiecare clipă trăieşte-o cu gândul biruinţei.

Dumnezeu nu ne măgulește niciodată. El ne învață cu dragoste prin experiențele zilnice ceea ce suntem şi ceea ce este El Însuşi. Să ne lăsăm cu supunere să fim instruiți în şcoala lui Dumnezeu. Acesta este secretul fericirii. Când eşti asaltat cu îndoieli nu căuta o soluție intelectuală, ia asupra ta jugul lui Hristos. Acolo unde raţiunea pierde, credința câştigă biruință.

Doresc să fiți binecuvântați în fiecare încercare a vieții."

Frumoase gânduri! Am stat în cumpănă, neştiind prea bine unde să le pun: aici sau la „De meditat".

Aşa cum cred că ți-am mai spus, ori de câte ori primesc plic de la tine, ştiu cu siguranță că este ceva de împărtăşit şi celorlalți cititori ai revistei. Îți mulțumesc şi-ți mulțumim Laura!

But Rodica
Peceiu (Sălaj)

Țin să mulțumesc din inimă pentru revista primită lună de lună. Mie îmi place foarte mult să citesc, iar această revistă o citesc şi eu şi fratele meu Teo, cu mare bucurie şi interes.

Sunt lucruri, oameni, care ne ajută să înțelegem ce este viața, de ce suferim şi cum să trecem prin necazurile noastre, iar această revistă se află printre lucrurile care ne dau speranță şi ne îndeamnă să nu ne dăm bătuți în lupta cu necazurile vieții, căci mai devreme sau mai târziu toate lucrurile se rezolvă.

Odată pe lună suntem cu toții ÎMPREUNĂ şi ne povestim necazurile, bucuriile, aflând lucruri noi despre alții şi toate acestea se întâmplă în ziua în care primim revista.

Mulțumesc din suflet prietenei mele care s-a gândit la mine şi la fratele meu pentru a primi această revistă.

După asemenea frumoase gânduri… Îți mulțumesc Rodica, aşa cum îți mulțumesc şi pentru adresele trimise. Dacă şi pentru ei revista va reprezenta chiar şi numai o parte din ceea ce reprezintă pentru tine, cu siguranță că le-ai făcut o bucurie.

Salutări multe lui Teo!

Cojocaru Anişoara
Plopeni (Constanța)

Am primit revista „Împreună"… ce-a constituit pentru mine o rază de lumină şi speranță în viitorul nebulos al existenței mele.

Anul acesta… Deschizând însă revista şi citind toate rubricile ei, prin diversitatea subiectelor, prin frumusețea neasemuită a versurilor, a urărilor de sărbători, a rugăciunilor, am simțit parcă deodată pe creştet mângâierea mâinii preabunului Iisus, o blândețe neobişnuită parcă-mi alina sufletul zbuciumat, îndemnându-mă să nu disper, să nădăjduiesc şi să cred în bunătatea şi ocrotirea Lui. M-am liniştit imediat, simțindu-mă ocrotită şi, deodată, fără griji.

Vorbe de încurajare am primit şi de la fiica mea, asigurându-mă de tot sprijinul şi dragostea ei.

Cu asemenea prieteni, în care scumpul Mântuitor, ocupă locul de cinste, totul va fi bine: împreună cu El vei trece şi vom trece cu toții prin orice ar fi să vină.

Cât despre minunea pe care bunul Dumnezeu a făcut-o în viața ta (şi sunt sigur că nu-i singura), o cred cu tărie, deoarece şi-n viața mea a făcut multe. El ne iubeşte cu adevărat, fiind permanent lângă noi.

Ilie Lavinia & Gheorghe
Adânca (Dâmbovița)

„Aduceți înaintea lui Dumnezeu dorințele, bucuriile, tristețile, grijile şi temerile voastre.

Domnul este plin de milă şi îndurare. Inima Lui iubitoare este mişcată de necazurile noastre chiar şi numai auzind de ele… Nici o nenorocire nu vine asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nici o neliniște nu le chinuie sufletul, nici o bucurie nu este exprimată şi nici o rugăciune sinceră nu pleacă de pe buze, fără ca Tatăl nostru Ceresc să nu le observe sau să nu-L intereseze imediat. El vindecă pe cei cu inima zdrobită şi le leagă rănile.

Relația dintre Dumnezeu şi oricare suflet este atât de distinsă şi totală, ca şi cum n-ar mai exista altul pentru care El a dat pe singurul Său Fiu."

Frumoase şi foarte adevărate gânduri! Sunt atât de deosebite şi aduc atâta încredere, pace şi liniște sufletească, încât am vrut neapărat să le public. Adevărul este că avem un Dumnezeu, un Părinte extraordinar, minunat,… de nedescris!!! Mulțumim!

Sper că ați primit dvd-ul, iar nr. de telefon mobil la care pot fi sunat, este cel din revistă: 0765-365533.

Ciobanu Bogdan
Curtea de Argeş

Mulțumesc lui Dumnezeu că v-am cunoscut şi am luat cunoştință de revista „Împreună".

Azi, mă gândeam la rugăciunile adresate Domnului, în care ceream, printre altele, să mă scape de singurătate. Cum Domnul face mai mult decât cerem sau gândim noi şi căile Lui sunt pline de dragoste şi înțelepciune, după ani de rugăciune am primit revista „Împreună".

Cine poate pricepe căile şi metodele de lucru ale lui Dumnezeu? Cine ştie la ce-mi foloseşte aceasta? Până voi afla răspunsurile care cred că-mi trebuie, mă bucur de revistă şi de cele scrise în ea.

Dumnezeu lucrează în multe feluri şi pe căi neînțelese de noi. Nici în cele mai curajoase gânduri avute atunci când m-am îmbolnăvit, nu credeam că voi ajunge cândva să-I mulțumesc Domnului pentru ea (pt. boală *n.r.). Dacă Domnul nu*

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

îngăduia această binecuvântare (SM) în viaţa mea, eram ori mort, ori în închisoare. M-a scos din satanism, muzică rock, băutură cât cuprinde, ţigări, chefuri groaznice, etc. Privesc gaura gropii din care am fost scos şi mă minunez de marea iubire a Lui. Eram un candidat al iadului (la cazanul nr. 3, cum glumeam atunci) şi acum am dublă cetăţenie: pământească şi cerească. Nu e Dumnezeu minunat?

Am fost umplut cu pacea Lui, pace care întrece orice pricepere. Nu mai mă consum din orice gând.

Gândul care mă nenorocea cel mai rău era cel al unei soţii. Vedeam şi văd cum trece vremea şi-mi apar firele albe şi eu tot singur eram. Cred că eram în stare să-mi vând sufletul pentru o soţie. Dumnezeu m-a scos din groapa aceasta şi m-a umplut cu pacea Sa. De ce să-mi bat eu capul cu aceste gânduri când promisiunea unui ajutor potrivit încă din Geneza. Dumnezeu nu m-a scos de unde m-a scos ca să mă lase aşa. El a început această lucrare cu mine şi o va termina. Dar, la vremea ei!

Câţi ani mi-au trebuit să înţeleg lucrul acesta?!

Oare ce ar mai fi de zis! Poate doar să ne ajute bunul Dumnezeu pe cât mai mulţi să avem aceeaşi viziune asupra Lui, asupra dragostei şi înţelepciunii Sale şi să înţelegem că nu El este vinovat de suferinţa teribilă existentă astăzi în lume.

Tare mult m-aş bucura să ne împărtăşeşti experienţa ta, să ne scrii propria mărturie despre dragostea şi înţelepciunea Lui.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeş)

Ca de fiecare dată, primirea revistei, momentul în care o primesc, îl consider ca fiind o sărbătoare a sufletului. Revista am considerat-o şi o consider ca fiind un prieten de nădejde care ne poate ajuta oricând la greu. Un adevărat prieten nu ne părăseşte niciodată. Este alături de noi şi la bine şi la greu, mai ales la greu. Cu ajutorul revistei ne putem împărtăşi necazurile şi putem cunoaşte prieteni adevăraţi şi sinceri. Revista este foarte citită de vecinii mei. Le place foarte mult.

Dumnezeu este mereu alături de noi, dar numai dacă credem cu adevărat în El.

*Degeaba se roagă preotul (*pastorul n.r.*), dacă după ce am ieşit din curtea bisericii, nu ne mai gândim câtuşi de puţin la Dumnezeu, iar când ne rugăm, ne rugăm cu gândul în altă parte, nu credem cu adevărat.*

Tot aşa şi cu posturile. Degeaba ţinem postul în întregime, dacă rostim vorbe murdare, înjurături, iar faţă de semenii noştri nu avem decât invidie, ură şi răutate, iar când sunt la greu, în loc să-i ajutăm, ne bucurăm de necazurile care se abat asupra lor.

Mi-am permis să fac acea mică adăugire deoarece adevărul pe care l-ai scris este universal valabil, indiferent de biserica din care face cineva parte. La fel şi-n privinţa celei de-a doua afirmaţii.

Mulţumesc mult pentru tot ceea ce ai scris, inclusiv pentru cele ce ai scris la adresa revistei.

Purcărea Cristina
Cristian (Braşov)

„E uimitor cât de repede se sfârşeşte totul! Nici nu bănuim că poate peste o oră sau un minut sau o săptămână, 'plecăm' şi noi şi nu putem face nimic să o prelungim când Dumnezeu decide astfel. Haideţi să încercăm cu toţii ceva azi: să trăim ziua aceasta frumos, ca şi cum am şti că urmează ca mâine să nu mai existăm! Dacă am şti asta, ce am face azi? Le-am spune tuturor celor dragi că îi iubim mult, am vizita prieteni uitaţi de mult, am cere iertare pentru greşeli, am oferi iertare, am zâmbi mai mult, am dormi mai puţin şi am fi mai buni, nu?! Cred că nici nu ajunge o zi să îţi iei adio de la tot ce te înconjoară, să pui totul în ordine, să iubeşti, să nu lăsăm totul pentru ultima zi a vieţii noastre, să exersăm de azi! Puneţi deci mâna pe telefon şi spuneţi-le părinţilor, fraţilor, iubiţilor, prietenilor… cât de mult înseamnă pentru voi!"

„Poţi răni un om oricât de uşor, dar semne vor rămâne pentru totdeauna. Nu are importanţă de câte ori îţi vei cere iertare, rana va rămâne. O rană verbală face ca şi una fizică. Prietenii sunt bijuterii rare, te fac să zâmbeşti şi te încurajează. Sunt gata să te asculte atunci când ai nevoie, te susţin şi îşi deschid în faţa ta inima. Arată-le prietenilor tăi cât de mult îi iubeşti…"

Superb! Îţi mulţumesc că mi-ai permis să public frumoasele gânduri pe care mi le-ai trimis. Mi-au plăcut şi m-au pus pe gânduri.

Un singur lucru însă aş face (l-am făcut deja), înainte de a pune în practică cele enumerate: m-aş împăca cu Dumnezeu. Apoi, cu ajutorul Lui, mi-aş cerceta credinţa, mi-aş pune ordine în viaţă şi-n relaţiile cu semenii.

Dîncă Adrian - Comăneşti (Bacău); Cucu George - Ariceştii-Rahtivani (Prahova); Simona Vlad - Avrig (Sibiu) & Laura Străjan - Sibiu; Nosei Felicia - Suceava; Mocanu Cătălin - Bucureşti; Marcel Cepoi - Comăneşti (Bacău); Vali Fencea - Ciutelec (Bihor); Stancu Lucian - Galaţi; Orha Viorica - Bucureşti; Maria Constantin - Bucureşti; Rădulescu Cătălina - Bărbuleţ (Dâmboviţa); Purcărea Cristina - Cristian (Braşov); Bîldea Florin - Grojdibodu (Olt); Ionuţ Cîrje - Mogoşoaia; Teodorovici Magda - Rădăuţi; Pavelescu Marinică - Piscul Sadovei (Dolj); Cobe Ticu & Adriana - Cluj; Ungureanu Claudia - Năмoloasa Tîrg (Galaţi); Caradjov Iosif - Dudeştii Noi (Timiş); Papuc Angelica - Bucureşti; Pricopie Petrica Patricia - Coteşti (Vrancea); Bivol Dumitru - Iaşi; Mîniosu Vironel - Bogheşti (Vrancea); Ungureanu Claudia - Năмoloasa Târg (Galaţi); Hapca Aurel - Dej;

Odată cu creşterea numărului de primitori şi cititori ai revistei, este normal să crească şi numărul celor ce scriu la revistă, însă cum spaţiul dedicat acestora rămâne acelaşi…

Vă mulţumesc însă tuturor atât pentru cele scrise, cât mai ales pentru înţelegere. Îmi cer scuze dacă am omis vreun nume!

O apreciere caldă şi către cei care au ales să sune şi, prin cuvintele lor de apreciere, mi-au umplut inima de tărie şi de încredere că revista-i pe drumul cel bun. Slavă Domnului!

CA EL

El a venit pe lume,
Lăsându-Şi locul sfânt,
Pentru a Se-ntrupa,
În prunc, jos pe pământ.
A vindecat ologii,
Pe surzi şi muți i-a vindecat.
Le-a înviat şi morții,
Şi i-a hrănit pe toți, până s-au săturat.
Credeau că-i Împăratul visurilor lor,
Mulțimea-L aclamase, cu flori şi osanale,
Dar inima, le-era de piatră,
Iar, strigătele, doar formale.
Şi-n ziua când pe față,
Le-a spus curat: Eu sunt,
L-au condamnat la moarte,
S-atârne pe un lemn,
L-au pironit pe cruce,
Nu L-au primit ca sfânt.
Dar El şi-atunci în chinuri,
Privi iubind pe toți,
Şi suspinând adânc, a zis:
Tată, nu ştiu ce fac,
Iartă-i pe toți!

Tu, dar, ce faci creştine?
Când merge-n fața ta?
Când vrea să-ți ia povara,
Păşeşti pe urma Sa?
În orice situații şi grelele ispite,
El, scut îți e-nainte, toate lovesc în El.
Tată, Păstor şi Preot, Judecător şi Miel…
Primeşte-L pe Hristos!
Şi fii ca El.

Gal Viorica - Cluj Napoca

DE CE

De ce-ai murit Isus
În locul meu afară
De ce ne-ai prețuit nespus
Şi viața Ta ne-ai dat ca o comoară?

De ce ne-ai dat speranțe noi
Şi ai suferit amar şi chin
De ce nu ne-ai lăsat pe noi
În locul Tău, ca să murim?

De ce Tu Te-ai făcut păcat
Şi sânge scump Ți-ai dat nevinovat
De ce pe noi nu ne-ai lovit
Şi moartea veşnică de ce ai suferit?

De ce Isuse azi în chin
Nelegiuirea mea o porți ca un venin
De ce Tu plângi greu şi suspini
Am vrea Isuse azi ca să o ştim.

Diaconu Liviu Aurel - Dumbrăveşti (Prahova)

Talentul… (Creatia ta)

CHEMAREA

Chemarea ce vine de sus,
te călăuzeşte pe drumul cel bun,
ascultă cuvântul cel blând,
urmează-L pe Domnul Isus acum.

Armonie şi frumos,
Domnul Isus te face sănătos,
crede şi tu nu uita,
că Domnul e mângâierea ta.

Chemarea ce vine de sus,
te fereşte de necaz, te învață să faci bine,
Domnul Isus va fi mereu cu tine,
fii copilul Domnului, mântuirea omului.

Din volumul ***„Cuvântul străbate prin inimi”***
Stănilă Marius - Sibiu

ÎNDEMN

Când binele poți face
Celui de lângă tine
Nu duce vorba lumii
Că-i laudă de sine.

Când dăruieşti puținul
Din mâna ta săracă
Degrabă şi mantia
Uitării ți-o îmbracă.

Când vorbele şi fapta
Merg una împreună
La ceruri ți-aduni frate
O veşnică cunună.

Iar când sosi-va moartea
N-o vei privi cu silă
Că-ntreaga ta viață
Iubire-a fost şi milă.

But Rodica - Peceiu (Sălaj)

ÎN PRAG DE ANI

Tu Doamne-acum, în prag de ani
Cu-nțelepciune să-mi răsai
Fă-mi casă vieții-n Ghetsemani
Cu fața pururi spre Sinai.

Pun astăzi piatră de hotar
Să fac cu Tine legământ
Să-mi fie crucea sanctuar
Să-mi fie legea templu sfânt.

Să-mi fie chivotul tărie
Când drumul către culmi va cere
Golgota vindecare-mi fie
Din rana văii de durere.

Fă-mi Doamne gândul meu dreptate
Suind mereu către sfințire
De-aşa minuni nemeritate
Fă-mi Doamne inima iubire

Şi fă-mi speranța mea trăire
Şi viața fă-mi-o osanale
Şi fă-mă strop de nemurire
În planul veşniciei Tale.

Ilie Lavinia & Gheorghe
Adînca (Dâmbovița)

O ANUME FLOARE

Am alergat pe câmpuri verzi
să caut o anume floare;
n-am aflat-o, chiar de-am scuturat
toții norii de sub soare.

Desculță am trecut prin râuri
cu gândul s-o găsesc
şi am simțit în mine
un foşnet îngeresc.

Cu frunze abia născute
pădurea mi-a şoptit
că tot ce e frumos-
e lesne de găsit.

Apoi mi-am întrebat părinții:
de ce e atât de greu
să întâlnesc ceea ce caut?
M-au sărutat şi am înțeles
că această floare sunt chiar eu.

Din volumul ***„Copilărie pâine dulce”***
Magdalena Dorina Suciu

NOAPTE DE IARNĂ

Aud afară vântul
Vuieşte năprasnic.
Mă chinuie gândul
Timpului groaznic.

Mă uit afară: e noapte.
E noapte?
Rostesc ciudat
Ale buzelor şoapte.

Dar vântul revenindu-şi
Din amorțirea-i de-o clipă
O stavilă pe dată
Privirii îmi ridică.

Mă duce iute, iute
Ca gândul mă tot duce
Fugind fără oprire
Ajung la a vântului
Răscruce.

Tresar. Privesc îngrozită
Şi nu mă recunosc
Nici pe mine. Dar aici
Noaptea-i liniştită.

Botezatu Amelia - Butnăreşti (Neamț)

TRISTEȚE AUTUMNALĂ

În miez de noapte, ce tristă e pădurea,
Ca o femeie care şi-a pierdut iubirea,
Şi suferă-n toamnă, singură tot ca ea,
După verdele pierdut, după frunza sa.

Tristețea toamne apasă greu pădurea,
Că nu mai poate ascunde-n ea iubirea,
Martoră tăcută, nu spune ceea ce vede
Cum o fată-n frunze, fecioria-şi pierde.

Plopii înalți se leagănă goi în vânt,
Frunzele ruginii zboară spre pământ,
Lacrimile ploii mi se preling pe față,
Tristețea toamnei pădurea mă învață.

Tristețea toamnei mă apasă din greu,
Nu mă mai recunosc, parcă nu-s eu,
În jurul meu nu-i decât singurătate,
Nimic altceva, doar suflete îndurerate.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

Talentul… (Creatia ta)

CRIVĂȚUL

Crivățul, în geam îmi bate,
Şi ciorile se iau la sfadă,
O poartă veche se tot zbate
În balamaua ei stricată.

Picioarele îmi ard într-una
Şi capul mi-e înfofolit,
În mână mi-am băgat mânuşa,
Nu mi-este frig, nici un strănut

Eu sunt în casă, la căldură,
Dar soba s-a răcit câinoasă;
Mă încălzesc sub plapumă
Şi hibernez aici, uitată.

Gheordănescu Maria Cobadin (Constanța)

Talentul… nu cunoaste handicap!

STRĂIN DE LUME

Străin sunt eu în lume
Nu am un ajutor
În calea fără nume
Las plânsul arzător.

Un dor mi-i toată viața
Cumplit e gândul meu
A zilelor dulceață
N-o ştiu, n-o cunosc eu.

Lipsit de orce bine
Aş vrea aşa să zbor
Dar tot ce mă mai ține
E visul călător.

Un vis frumos ca tine
O, îngeraşul meu
Ce-n somn adesea vine
Să-mi dea tot ce nu am eu.

Ş-atunci pare că-n lume
Mai mult eu sunt străin
Pot, vieții să-i dau nume
Un nume de dor plin.

Prezentul îmi zâmbeşte
Mă uită şi-al meu dor
Speranța-n mine creşte
Şi cred în viitor.

În el te văd pe tine,
O, îngeraşul meu
Tu ce poți pentru mine
Mai mult ca orce om.

Şi-mi pare că-mi zici mie
Ascultă, te iubesc
Iar eu de bucurie
De-odată mă trezesc.

În jur eu văd deşertul
Nimic din veselii
Te strig de-mi arde pieptul
Te-aştept, dar tu nu vii.

Te-aştept beat de visare
Visând un paradis
Aşa, o fericire…
Mi-i dată numai-n vis.

Eu sunt străin de lume
N-am niciun ajutor
Pe drumul fără nume
Trec singur, gânditor.

Simion Petrică - Zăiceşti (Botoşani)

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Ca în fiecare an, luna aceasta, cu ajutorul bunului Dumnezeu, trebuie să întocmesc şi să înaintez la ASI (fostul SCOAR) dosarul cu actele şi cererea necesare pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an, aşa că... „genunchiul jos" toţi cei care dorim ca această revistă să apară cel puţin încă un an de acum înainte.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Prin harul bunului Dumnezeu oamenii care compun SCOAR-ul (actualmente ASI Asociaţia pentru Suport şi Iniţiativă), au aprobat şi pentru anul acesta o sumă ca sprijin pentru apariţia revistei. Diferenţa este că suma aprobată este mai mare decât în anii anteriori! SLAVĂ DOMNULUI şi mulţumiri din toată inima acestor oameni deosebiţi!!! Fără acest ajutor...!!!

*Iată însă o frază din conţinutul înştiinţării: „Până la (dar nu numai) primirea sumei, rugaţi-vă ca totul să aibă un final binecuvântat." **Abia la sfârşitul lui dec. am primit prima tranşă a sprijinului promis şi mai sunt alte două de primit**, aşa că, HAIDEŢI SĂ CONTINUĂM SĂ NE RUGĂM! Nu uitaţi: Avem neapărat nevoie de acest sprijin financiar!*

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru ca Dumnezeu să pună pace şi rânduială în inimile şi conştiinţele oamenilor care fac anumite legi.

Să ne rugăm ca El să ne dea putere să trecem biruitori prin viaţă.

Să ne rugăm pentru oamenii care sunt lângă noi şi ne îngrijesc.

Niţu Laura - Gura Vitioarei (Prahova)

Să ne rugăm pentru mama mea, Ana, care s-a îmbolnăvit pe neaşteptate de inimă, ca bunul Dumnezeu să arunce şi asupra inimii mamei mele o rază de lumină care să-i alunge toată durerea ce-a avut-o în piept.

Să ne rugăm împreună pentru fratele meu Gabriel, care a suferit pe neaşteptate un infarct.

Să ne rugăm pentru cei ce nu au început să-L cunoască pe Dumnezeu.

Velica Valeria - Izbiceni (Olt)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

Hapca Aurel Dej (Cluj)

„La mulţi ani!" *multă sănătate, toate binecuvântările cereşti, bucurie care să împodobească aniversarea zilelor în care mai adaugă câte un trandafir la firul vieţii, prietenii mei: **Edy Gabor** (10 feb.), **Paula Gabor** (17 feb.) şi mama lor, **Elena Gabor** (21 feb.)*

Ţugui Mioara - Brăila

*Cu ocazia zilei de naştere îi doresc tot binele din lume, o viaţă cât mai senină, sănătate, bucurii şi un călduros **„La mulţi ani!", Silvica** dragă.*

Dănilă Cristina ...

*Pe data de 31 ian. **mama** mea mai împlineşte un an. O cheamă **Cornelia** şi tot ce-i doresc e să rămână mulţi ani înainte aceeaşi mamă pe care o cunosc din totdeauna.*

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanţa)

Unei bune prietene, cu vorbe înţelepte şi calde,

>>> continuare în pagina 15

..::: La Mulți ANI! :::... ..::: La Mulți ANI! :::... ..::: La Mulți ANI! :::... ..::: La Mulți ANI! :::...

>>> continuare din pagina 14

***Mariana Antăluță**, care, pe data de 16 feb. împlineşte… nişte ani, în care ea, Mariana, a adunat, cu răbdare de înger, numai înțelepciune.*

Să-mi trăieşti dragă Mariana şi să ai bucurii cu bogăția şi flacăra ce țâşnesc din mintea ta ascuțită. Îți doresc mult noroc şi sănătate, de acestea ai nevoie din belşug.

Isvonaru Marian - Comăneşti (Bacău)

***„La mulți ani!”,** sănătate, bucurii şi un nou trandafir în buchetul vieții lui **Paul Ghiță** care pe 23.01 a împlinit o frumoasă vârstă. multe salutări, toate cele bune şi din partea sorei mele, Ionela Isvonaru.*

*Pentru scumpa noastră surioară **Rîpan Cristina**, care pe 28.02 va mai adăuga un trandafir la frumosul buchet împodobit al vieții sale. **„La mulți ani!”** surioară Cristina.*

***„La mulți ani!”** şi numai bine, bucurii şi fericire, scumpei noastre surioare **Busuioc Maria** care pe 15.02 va împlini o frumoasă vârstă în buchetul vieții ei.*

***„La mulți ani!”** şi numai bine cu tot ce-i mai frumos din lume pentru scumpa noastră surioară **Ungureanu Claudia** care, pe 11.03 va mai adăuga, cu ajutorul lui Dumnezeu, încă un trandafir în buchetul vieții ei.*

Nițu Laura - Gura Vitioarei (Prahova)

***„La mulți ani!”** pentru **Arsenie Lucian, Arsenie Viorica** şi pentru fiul lor minunat **Arsenie Timotei**. Binecuvântările să nu aibă margini şi mângâierile Domnului să nu aibă limită.*

***„La mulți ani!”** pentru **Costea Lidia Liliana**. El să-ți dea sănătate şi multă răbdare în încercările vieții şi ale Sale binecuvântări să curgă peste tine.*

***„La mulți ani!”** pentru **Sava Emilia** cu mesajul: „Harul Domnului să te întărească zi de zi să trăieşti fiecare clipă în prezența lui Dumnezeu, să ai multă sănătate şi fericire iar El să toarne dragostea Lui pentru tine clipă de clipă”*

Anca Maria - Brad

*Aş vrea să le urez **„La mulți ani!”** şi multă sănătate **Liviei Popescu** (3 feb.), **Denisei Păunoiu** (7 feb.), **Mariei Vasile** (6 feb.), **Claudiei** din Arad (27 feb.).*

Simona Vlad - Avrig & Laura Străjan - Sibiu

*Pentru draga noastră prietenă **Laura Mioara Pârvu**, ne dorim să fii sănătoasă, să ai viața plină de bucurie şi cei dragi să îți fie alături acum, de ziua ta. **„La mulți ani!”***

Gal Viorica - Cluj Napoca

*Pentru o prietenă de suflet, pe care o iubesc şi țin nespus de mult la ea, adică la **Ioana Matfeev**. Este o ființă specială, îmi este f. dragă şi-i doresc din*

*toată inima mea ca de ziua ei (6 feb.) să aibă cea mai frumoasă zi, aşa cum numai ea merită, şi cu multă, multă sănătate, multă putere de muncă, să-i reuşească mereu tot ce-şi propune, Dumnezeu să o răsplătească numai cu bucurii şi multă iubire. Îi spun cu mare emoție în suflet cel mai frumos şi călduros **„La mulți ani!”***

*Permiteți-mi să-i spun din suflet unei fetițe tare drăgălaşe şi scumpe, pe nume **Ioana Alexandra,** un sincer **„La mulți ani!”.** Îi doresc multă sănătate, să crească mare, să-şi asculte părinții şi să aibă parte în viață numai de lucruri frumoase.*

Victoria Ştefan - Piteşti

*Prietenei mele **Florica Zuba**, pentru 18 feb. frățiorului meu **Traian**, pe 18 feb., şi o altă prietenă, **Dr. Ioana Mangar**, 28 feb., multă sănătate şi toată dragostea mea alături de urarea **„La mulți ani!”** cu bucurii şi împlinirile dorite! Vă sărut cu drag*

Vulpe Liliana - Reşița

*În zori la răsărit de soare, când toți te vor felicita, **„La mulți ani!”**, cu fericire! Primeşte şi din partea mea! Pentru **Daniel Pârvu**, care în 5.02., împlineşte o frumoasă vârstă. Multă sănătate îi doresc şi succes în viață! Cu prietenie, Liliana Vulpe!*

Bratu Ana Maria - Apoldu de Jos (Sibiu)

*Aş dori să-i transmit un sincer şi călduros **„La mulți ani!”**, unui prieten de suflet **Burciu Mihai.** Să vă dea Dumnezeu, ție şi mamei tale, multă sănătate şi putere de a merge mai departe. „A mai căzut o frunză din castanul vieții / A mai trecut un an din anii tinereții”.*

TERRY FOX
- Eroul Canadei -

30 iunie 1999 Terry Fox a fost ales ca cel mai mare erou canadian din toate timpurile, într-o anchetă națională pe internet, comandată de ziarul *« The National Post ».*

- continuare -
- IV -

MARATONUL SPERANȚEI

De Leslie Scrivener

Era o zi ploioasă, pe 1 septembrie 1980, în nordul provinciei Ontario, când Terry a parcurs ultimele mile de alergare. În acea dimineață, începând cursa, era încrezător şi într-o formă bună. Oameni întâlniți de-a lungul traseului îl încurajau, strigând: "nu te lăsa, poți să închei cursa", cuvinte care îl stimulau şi-i ridicau moralul. Dar, după ce a parcurs 18 mile, a început să tuşească şi să simtă dureri în piept. Terry ştia să facă față acestei dureri şi a continuat alergarea suportând-o aşa cum mai făcuse şi înainte. El a continuat să alerge până a simțit că durerea dispare.

Pe un parcurs de 3.339 mile (5.360 km), de la St. Jean (Terre-Neuve), oraşul cel mai estic din Canada, pe râurile ce duc la Atlantic, el a traversat 6 provincii şi a atins două treimi din ce şi-a propus. A alergat aproape un maraton pe zi, timp de 144 de zile. O reuşită dificilă chiar şi pentru un alergător cu o sănătate bună, un rezultat extraordinar pentru o persoană cu un picior amputat.

Piciorul stâng al lui Terry era puternic şi muşchiulos. Piciorul drept nu era decât un capăt mult deasupra genunchiului, ajustat cu o proteza artificială din fibră de sticlă si oțel. Terry şi-a pierdut piciorul ca urmare a unui cancer, pe când avea 18 ani.

Acum avea 22 de ani. Părul îi era ondulat, tenul bronzat, era frumos, puternic, hotărât şi încăpățânat. Cursa « Maratonul speranței » aşa cum o numise el, o aventură exaltantă de-a lungul Canadei, care sfida logica şi normalitatea, era maniera lui de a plăti o datorie.

Terry credea că el câştigase bătălia cu cancerul şi voia să adune fonduri (poate 1 milion de dolari) pentru a continua lupta ştiinței împotriva acestei maladii. El avea de asemenea şi un al doilea motiv pentru maratonul său, poate mai important decât primul: să arate că un om nu este scos din cursa vieții pentru că şi-a pierdut un picior, ci dimpotrivă, el a demonstrat că nu există nici o limită în ceea ce un om fără un picior poate face. Terry a schimbat atitudinea oamenilor vis-a-vis de persoanele cu handicap şi a demonstrat că, în ciuda faptului că boala i-a luat piciorul, spiritul lui n-a putut fi înfrânt

Maratonul său, al speranței, a început ca un vis improbabil; doi prieteni, unul pentru a conduce camioneta şi celălalt pentru a alerga, o rută sinuoasă şi o profundă credință că puteau face să se împlinească un miracol. Terry a alergat de-a lungul satelor de pescari şi a oraşelor cele mai mari din Canada, prin furtuni de gheață şi prin căldura verii, contra vânturilor şuierătoare şi atât de puternice că nu se putea mişca din cauza lor.

Deşi el evita acest cuvânt, oamenii îl supranumeau « eroul ». El se vedea încă micul Terry Fox, din Port de Coquitlam (Colombie-Britannique), mediocru în toate, mai puțin în determinare şi în hotărâre.

Dar aici, la 18 mile de Thunder Bay, în nordul lacului Supérieur, tusea s-a oprit dar durerea vagă şi ascuțită n-a încetat. Nici cursa, nici odihna nu a făcut-o să dispară.

Vedea oamenii aliniați pe marginea şoselei, chiar in fața lui. O patrulă de poliție a provinciei Ontario, rula chiar in urma lui, cu girofarurile sclipind şi întotdeauna, încurajările îl înconjurau: "Tu poți să mergi până la capăt!".

Terry nu putea ignora ceea ce oamenii îi spuneau. El a ascultat. "Am început să mă gândesc la ceea ce auzeam. Am crezut că aceasta s-ar putea să fie ultima milă (kilometru)." A alergat până când nu mai era nimeni pe stradă şi acolo, a urcat penibil în camionetă şi a cerut prietenului său, şoferul Doug Allard, să îl conducă la spital.

DATE calendaristice din viața lui
TERRY FOX - Eroul Canadei:

28 iulie 1958 Naşterea lui Terrance Stanley Fox, la Winnipeg, în Manitoba.

9 mai 1977 Terry află că are o tumoare malignă la piciorul drept. Acesta îi este amputat cu 15 cm deasupra genunchiului. După operație, în timpul refacerii, Terrry citeşte un articol despre un alergător amputat şi visează să alerge.

Februarie 1979 - Terry începe să se antreneze pentru Maratonul Speranței, o cursă transcanadiană, visând să strângă fonduri pentru finanțarea cercetării asupra cancerului. În timpul antrenamentului, el parcurge peste 5.000 km (3 107 mile).

15 octombrie 1979 - Terry scrie Societății Canadiene de luptă contra cancerului pentru a-i cere sprijinul: «Eu nu sunt decât un visător. Eu nu pretind că aceasta cursă ne va permite să găsim o vindecare pentru cancer, dar eu cred în miracole, nu am altă şansă».

12 aprilie 1980 - Saint-John (Terre-Neuve) : Terry udă (botează) piciorul său artificial în oceanul Atlantic şi îşi începe odiseea. El parcurge în medie 42 km (26 mile) pe zi şi traversează şase provincii canadiene.

1 septembrie 1980 După 143 zile şi 5.373 km (3.339 mile) de cursă, Terry este obligat să se oprească aproape de Thunder Bay, în Ontario. Cancerul i-a atins plămânii. Înainte de a lua avionul să se trateze în Colombie-Britannique, Terry declară: «Eu am făcut tot ce era posibil. Am luptat. Vă promit că nu o să renunț».

2 septembrie 1980 Domnul Isadore Sharp, preşedintele lanțului hotelier Four Seasons (Patru sezoane), trimite o telegramă familiei Fox, anunțându-i decizia sa de a organiza o cursă anuală pentru strângerea de fonduri, în numele lui Terry: « Voi sunteți cei care ați început această luptă. Noi nu vom înceta să luptăm, până ce nu vom realiza visul vostru, de a găsi o vindecare a cancerului».

9 septembrie 1980 Rețeaua de televiziune CTV organizează un teledon de cinci ore, la care participă un mare număr de vedete. Această inițiativă conduce la strângerea a 10 milioane de dolari.

18 septembrie 1980 - Terry Fox devine cel mai tânăr Campion a l'Ordre du Canada (Ordinului Canadei cea mai mare distincție națională), în timpul unei ceremonii special organizate în oraşul său natal Port Coquitlam, în Colombie-Britannique.

21 octombrie 1980 lui Terry i-a fost decernată cea mai înaltă distincție civilă a Colombiei-Britannique, The Order of the Dogwood (Ordinul de Dogwood) .

22 noiembrie 1980 - American Cancer Society a decernat lui Terry înalta sa distincție, The Sword of Hope (Sabia Speranței).

18 decembrie 1980 Asociația jurnaliştilor sportivi canadieni decernă lui Terry Fox premiul Lou Marsh în recunoaşterea realizărilor sale atletice excepționale.

23 decembrie 1980 Redactorii şefi ai presei canadiene şi a stațiilor de radio şi televiziune l-au numit pe Terry „Canadianul anului". Terry a mai primit acest titlu din nou în anul 1981, după decesul său, în iunie.

1 februarie 1981 Visul lui Terry de a strânge un dolar de fiecare canadian pentru lupta împotriva cancerului, s-a realizat. Populația Canadei fiind la acea dată de 24,1 milioane de locuitori. Maratonul Speranței a strâns 24,17 milioane de dolari.

28 iunie 1981 În pofida tratamentului cu chimioterapie şi interferon la care era supus, Terry moare la Royal Columbian Hospital din New Westminster, în Colombie-Britannique, cu o lună înainte de aniversarea a 23 de ani.

-va continua-

Sursa: Fundația Terry Fox
Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

...::: Anunțurile redacției :::... ...::: Anunțurile redacției :::... ...::: Anunțurile redacției :::...

ANUNȚ RELUAT

Dorim să continuăm să vă putem oferi acel mic dar oferit cu ocazia sărbătorilor de iarnă, care constă într-un CD cu mărturia de viață a unei persoane cu handicap. Este un mic film care ne redă curajul de a lupta cu suferința și de a NU ceda. Dumnezeu este de partea ta, trebuie numai să vrei aceasta.

Nu vă dezvălui amănunte, ci vreau ca cel care dorește să-l primească, să-l poată savura din plin. Merită, este deosebit!

Aștept să-mi comunicați dacă aveți calculator sau DVD (cu DivX) pentru a vedea filmul, pentru a ști sub ce formă să fie făcută înregistrarea: CD simplu sau DVD.

Ne puteți comunica dorința d-voastră la adresa și telefoanele din revistă a asociației „HandHope": Burcea Aurel… (deoarece deține adresele d-voastră).

Cei care aveți calculator și acces la internet, puteți scrie și direct persoanei care dorește să vă facă această bucurie (tot persoană cu dizabilitate și cititoare a revistei): e-mail: crinapags@yahoo.com

(Dat fiind faptul că cererile exprimate au parcurs un traseu pe ocolite până au ajuns în posesia persoanei deosebite care dorește să facă această bucurie, este posibil să fi apărut și unele încurcături, așa că ne cerem scuze și rugăm ca toți cei care și-au exprimat deja dorința de a primi filmul, dar încă nu l-au primit, să revină cu un telefon sau o scrisoare, pentru a îndrepta lucrurile și a intra în posesia filmului. Vă mulțumim!)

ANUNȚ

Rog toți cititorii ca, atunci când scriu o scrisoare către revistă, să specifice numele și adresa pe plic (sau în cuprinsul scrisorii) pentru a putea cu ușurință identifica cine a scris-o. Reamintesc că, prin harul bunului Dumnezeu, aproape 2.500 de persoane primesc revista, iar numărul acesta, prin adresele trimise de voi, crește în fiecare lună (luna aceasta am tipărit 2.550), așa că… Reamintesc că revista o lucrez singur (omenește vorbind) și este imposibil să reținși să recunosc expeditorul numai după scris.

O rugăminte și pentru cei ce trimit sms-uri sau scrisori prin e-mail: cel puțin numele și prenumele!

Nerespectarea acestor elementare lucruri, poate duce la neputința de a publica numele, gândurile, poeziile…

INVITAȚIE APEL

Te-ai gândit că viața ta e un roman? Poate n-ai cutezat s-o privești așa, dar acesta este adevărul. Pentru mulți cititori ai revistei noastre, experiențele de viață relatate în ea sunt așa de binefăcătoare.

Poate și pe tine te-au încurajat sau ți-au oferit sfaturi bune. Și experiența ta de viață contează pentru noi. Nu te gândi că este nesemnificativă, pentru că nu este așa. Nu despre lucruri spectaculoase ținem să scriem, ci și de cele mici, dar care ne încurajează. Un mic succes pe care l-ai obținut în lupta cu viața, poate fi și pentru noi o încurajare. O inovație simplă pe care ai făcut-o și pe care o împărtășești revistei, poate ajuta viețile a sute dintre noi.

Nu ezita să ne scrii despre viața ta, care poate ți se pare nesemnificativă, dar care pentru noi poate fi un adevărat izvor de încurajare și mângâiere.

Te așteptăm în paginile revistei noastre!

IMPORTANT !

Mulțumim din inimă tuturor celor care au ales să facă o bucurie și o surpriză plăcută prietenilor și colegilor de suferință, trimițându-ne adresele lor.

După cum bine ați văzut și vedeți, unii dintre ei au scris și scriu, mulțumind celor care ne-au trimis adresele, așa că reînnoim rugămintea de a continua să ne trimiteți adrese ale semenilor și prietenilor noștri cu handicap locomotor, care, ca și noi, trec prin aceleași frustrări, dezamăgiri, descurajări și lupte sufletești.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informațiile pe care le conține, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiți.

Vă mulțumim!

IMPORTANT!

Ținând cont că aprox. 50% din revistă o scriem împreună, subliniez că menținerea ei la acest număr de pagini, depinde nu numai de bani, ci și de scrisorile voastre (și de numărul lor, dar mai ales de conținutul lor) așa că vă îndemn să scrieți orice aveți în suflet și în inimă; orice credeți că este un îndemn, o încurajare; orice credeți că ne-ar putea ajuta pe noi toți, cei care o citim. De asemenea, scrieți-vă experiențele de viață, nu le desconsiderați, și nu uitați că așteptăm mereu creațiile voastre în domeniul literar.

Vă mulțumesc în numele tuturor!

APEL!

Rugăm toți cititorii revistei să scrie și să telefoneze doar acelor persoane care și-au exprimat dorința de a le fi publicate adresa și nr. de telefon la rubrica „Doresc să corespondeze"; iar atunci când scrieți sau telefonați, respectul și bunul simț să fie nota dominantă. Este dureros și de neînțeles cum unii dintre noi (puțini cred), în loc să sune și să scrie pentru a alina și încuraja, jignesc și îndurerează!

Vă mulțumim pentru înțelegere!

...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::...

IMPORTANT

Neagoe Leontin Puiu Băileşti (Dolj)

Sunt o persoană cu handicap locomotor gr. I (tetrapareză spastică). Cei care doresc să mă ajute cu orice sumă pentru a mă opera în Italia o pot face donând: cont RO39CECEC001946216487311. Titular **Neagoe Leontin Puiu. Tel. 0751-880085**

IMPORTANT

Marian Minculescu & SHLR"

"Dragi prieteni,

Avem plăcerea de a vă anunța lansarea buletinului electronic informativ **ÎNVINGĂTORUL**, editat de Societatea Handicapaților Locomotor din România (www.shlromania.ro). Buletinul va fi săptămânal, dar avem în vedere și introducerea unor ediții speciale atunci când situația o va cere. Nu ne propunem și nu ne vom limita doar să vă informăm, ci să și creăm cadrul necesar unei comunicări reale și utile între toți destinatarii buletinului informativ.

Vă stăm la dispoziție cu răspunsuri DIN ORICE DOMENIU DE ACTIVITATE care vă interesează, dar accentul va fi pus, bineînțeles, pe subiectele legate de handicap/dizabilități. Pentru a fi adăugați în lista de distribuție vă invităm să scrieți la adresa presedinte@shlromania.ro

ANUNȚ RELUAT

Vă rog mult, cine mă poate ajuta cu o bicicletă medicinală. Am mare nevoie, însă este scumpă iar pensia mea e mică. Am nevoie de ea pentru ca să nu mi se atrofieze mușchii picioarelor. De asemenea, am neapărat nevoie de aceste medicamente, dar nu le găsesc. In plus, sunt foarte scumpe și nu îmi permit!. Ele se numesc:

- CEREBROLYZYN (de 10 ml., 2 cutii, și 2 cutii injecții)
- MICROSER (2 cutii)

BERFELA MARIA str. Nord, nr. 862 / B Loc. Poienile de sub Munte, jud. Maramureș, cod 437220, tel. fix 0262-367406 mobil 0724-440563

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, data de 1 a fiecărei luni (data la care ajunge scrisoarea la redacție) reprezintă ultima zi de „prindere" a scrisorii în revista din luna respectivă, urmând ca cele care ajung după ziua de 1 să fie „prinse" în revista din luna viitoare.

Vă rog mult, pe toți cei ce scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Mihăescu Gheorghe & Simona - Târgoviște

Nici nu știu ce să mai spun! M-ați lăsat, atât pe mine cât și pe restul familiei, muți de uimire! Imediat am căutat în banca de date să aflu nr. de telefon și să vă sun, însă nu am nici un nr. de telefon de al d-voastră. Vă mulțumesc și vă mulțumim cu toții!

Cât despre publicarea mulțumirilor către omul deosebit care a trimis atâtea CD și DVD, din nefericire nu pot s-o fac. Însă i-am transmis telefonic tot mesajul (făgăduința biblică i-a plăcut enorm)

Ana Filip - Boldești-Scăieni (Prahova)

Tristețe, durere… împletite cu încredere, speranță, optimism… Ceea ce m-a bucurat și mă bucură enorm, este încrederea puternică care o ai în bunul Dumnezeu. Este bine știut că toți cei care se încred în El au trecut biruitori prin toate greutățile și necazurile vieții.

Fii tare Ana și încrede-te neîncetat în El. Nu ești singură! (Mulțumesc mult pentru felicitare și pentru cuvintele de suflet adresate!)

Țugui Mioara - Brăila

Vestea că revista te-a ajutat să-ți regăsești o veche colegă de clasă, iar apoi, prin intermediul colegei ai reușit să iei legătura și cu alți colegi, mi-a umplut inima de bucurie.

Mulțumesc că mi-ai împărtășit și mie această veste frumoasă. Încă un motiv să-I dau Domnului slavă pentru existența revistei.

Dinu Daniel - Găvănești (Buzău)

Daniel, mă bucur mult că revista a ajuns și la tine. Ești un tânăr deosebit! Mulțumesc mult pentru că mi-ai trimis relatarea vieții tale. Cu toată plăcerea am s-o public, însă nu știu să-ți spun acum în ce lună va apărea.

Cât despre adresa solicitată, trebuie mai întâi să am aprobarea persoanei în cauză. Dă-mi un nr. de telefon pentru a te putea suna, în cazul în care răspunsul este pozitiv.

Nicoară Iulica - Țicleni (Gorj)

Mulțumesc din suflet pentru cuvintele de apreciere scrise la adresa revistei. Mi-au umplut inima de bucurie! Mulțumesc mult și pentru felicitare.

Cât despre salutările pe care le doriți transmise în revistă… am mai spus și o repet: vă rog mult, transmiteți-le personal. Este de ajuns să transmit o singură salutare și… Imaginați-vă ca numai și o mică parte din cei aproape 2.500 de cititori să solicite transmiterea de salutări prin revistă! Numai cu salutări am umple revista! (Excepție fac urările transmise cu ocazia zilei de naștere!)

Lazăr Emil - Iveşti (Galați)

Mult m-au bucurat cuvintele de apreciere scrise la adresa revistei, însă și mai mult m-a bucurat faptul că și tu ai descoperit frumusețea și bogăția de înțelepciune din Sfânta Scriptură.

Și-ntr-adevăr, nu bunul Dumnezeu este vinovat de durerile, necazurile… care astăzi umplu pământul și viețile noastre, ci satana și păcatul care l-a adus în lume, în inimile și viețile noastre.

Și tot un mare adevăr este și faptul că atunci când va reveni: „*El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere…*" (Apocalipsa 21: 4)

Focșa Mirela - Rădăuți-Prut (Botoșani)

19 ani! Frumoasă vârstă! Când aveam anii aceștia eram distrus sufletește (fizic… nici nu mai vorbesc), pe când tu ești plină de optimism, de încredere și de speranță. Felicitări Mirela și ține-o tot așa. Îți mulțumesc pentru toate lucrurile frumoase scrise la adresa revistei.

Aștept să mai scrii!

Vintilă Isabella Mariana - Buzău

Bogată scrisoare, însă un număr de telefon la enunțul tipărit, ar fi fost binevenit. Unii, când doresc o lămurire, preferă să telefoneze.

Cât despre cele 2 adrese, vă rog să mă lămuriți: a fost o scăpare, sau o înțelegere între mine și d-voastră.

Isvonaru Marian - Comănești (Bacău)

Cineva mi-a zis odată: „*Atâta timp cât Dumnezeu are un plan cu mine, iar eu rămân în brațele Lui, sunt nemuritor!*" așa că… fii tare Mariane!

Alexandru Ionuț - București

Mi-ați dat o veste extraordinară cu implantul cohlear. Aveți încredere și răbdare!

Cu toată inima și cu tot sufletul voi publica acel enunț, însă trebuie îndeplinite 2 „mici"…: să-l scrieți și să-l trimiteți exact așa cum vreți să apară (atenție la mărime) și, cel mai important, să fie și Ionuț de acord!

Marin Claudiu - Amara (Ialomița)

Să vă ajute bunul Dumnezeu în ceea ce vă doriți. Cât despre o fundație care să aibă ateliere proprii și să angajeze persoane cu handicap, nu cunosc. Luați legătura cu Direcția Generală de Asistență Socială din județ.

Dobre Cristina Daniela - Dragodana (Dâmbovița)

Apreciez efortul tău de a scrie și îți mulțumesc pentru frumoasele cuvinte spuse la adresa revistei. Cu toată plăcerea o voi trimite și în continuare.

Breha Vasile & Elena - Dorohoi (Botoșani)

Când revista ajută iarăși la regăsirea, după zeci de ani, a unui fost coleg, cum să nu mă bucur și cum să nu-i dau iarăși slavă bunului Dumnezeu!

Cred că deja ați primit legea și cu toată plăcerea am să transmit mulțumirile d-voastră pentru dvd-ul primit. Cât despre cealaltă rugăminte… f. slabe speranțe.

Calcea Romelia Elena - Sita Buzăului (Covasna)

Prima parte a scrisorii m-a întristat nespus, însă când am citit și ultima parte, plină de speranță și de optimism, inima mi s-a umplut de bucurie. Se spune că atunci când se închide o ușă, Dumnezeu întotdeauna deschide o fereastră. Felicitări!

Neagoe Leontin Puiu - Băileşti (Dolj)

Cu toată plăcerea am publicat anunțul. Eu, în locul tău, m-aș încrede și aș aștepta ajutor de la Cel care deja mi-a dovedit la cruce cât de mult mă iubește, adică la Dumnezeu, chiar dacă îi va da și va lucra prin oameni!

Cât despre finanțele asociației, acestea sunt toate îndreptate către revistă!

Velica Valeria - Izbiceni (Olt)

M-a impresionat mult povestea vieții tale. Cu adevărat ești mult iubită de către bunul Dumnezeu și de părinții tăi. Cu siguranță El are un plan deosebit cu tine. Chiar dacă-i cam scurtă, doresc s-o public, însă… nu știu când. Din nefericire, fotografia nu a fost în plic!

Legat de mine, fiind paralizat de la gât în jos, mâinile mișcându-le puțin, iar degetele deloc, nu pot singur mânca, bea apă, întoarce în pat, sui și da jos de pe căruț… și lista ar putea continua. **Știu** însă că El mă va vindeca și mântui, și că mă voi întrece cu cerbii și căprioarele pe Noul Pământ. Iar dacă-i spre mântuirea mea și a altora, chiar și pe acest pământ mă va vindeca!

Roman Octavian - București

Mă bucur mult că revista ți-a fost de ajutor, iar faptul că ai atâtea opțiuni în ceea ce privește viitorul, este un lucru extraordinar. Tare mult mi-ar plăcea să mă știi și pe mine la curent cu modul în care vor mai decurge lucrurile.

Maurer Anni - Sânleani (Arad)

M-au impresionat cele ce ați scris în scrisoare. Sunteți o adevărată luptătoare! Iar faptul că vă încredeți în bunul Dumnezeu, va face din d-voastră o biruitoare.

Eu doresc mult să și public în revistă experiența d-voastră de viață. Dacă și d-voastră doriți, trimiteți-mi-o în forma în care doriți să apară, și puneți-i și un titlu sugestiv. Vă mulțumesc anticipat!

Mițiți Gabriel - Arad

Regret mult cele prin care ai trecut și treci, însă tu încrede-te în

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Dumnezeu şi doreşte-ţi părerea şi aprobarea Lui în viaţă şi în ceea ce faci. Cât despre părerea unora…

Aştept scrisorile tale şi fotografia promisă (nu a fost în plic).

Vizitiu Veronica & Mihai - Vlădaia (Mehedinţi)

Mulţumiţi-I bunului Dumnezeu din toată inima şi din tot sufletul că vă aveţi unul pe celălalt. Fiţi tari şi încredeţi-vă mereu în El.

Mulţumesc mult pentru adrese.

Genovu Niculai Radu - Dorohoi (Botoşani)

Mulţumesc mult pentru cele scrise la adresa revistei. Mi-au umplut inima.

Cât despre organizaţii şi fundaţii ale persoanelor cu dizabilităţi, să ştii că multe lucrează, şi încă bine. Bineînţeles, în funcţie de resursele (umane şi financiare) care le au şi de piedicile (puse de alţii) pe care reuşesc să le treacă. Şi-n privinţa colaborării şi sincronizării demersurilor, să ştii că s-au făcut multe în ultimul timp.

Bratu Ana Maria - Apoldu de Jos (Sibiu)

Faptul că revista a avut şi are o influenţă atât de bună asupra vieţii tale, mi-a umplut inima de bucurie.

Mă bucur că ai învăţat multe, că ai cunoscut oameni minunaţi, că ţi-ai făcut o prietenă minunată care, prin intermediul studiilor biblice te-a ajutat să-L cunoşti mult mai bine pe bunul Dumnezeu, pe Cel care ne iubeşte atât de mult şi care este tot timpul alături de noi. Merită să-L iubim şi să-L ascultăm întru-totul.

Dănilă Neculai - Suceava

Patru scrisori într-o singură lună! Vă mulţumesc mult! Multe făgăduinţe, multe poezii, însă neştiind dacă sunt sau nu create de d-voastră, m-am abţinut să public vreuna. De asemenea, acel apel, dat fiind faptul că atacă o anumită credinţă, nu l-am publicat.

Aştept să mai scrieţi!

Doresc să corespondeze:

Vintilă Isabella Mariana - Buzău

Am 30 de ani, de profesie kinetoterapeut + maseoză. Îmi place foarte mult să ajut pe cei bolnavi şi pe cei în nevoie (cel puţin cu un sfat).

Sunt de religie adventistă de ziua a şaptea de 10 ani. Particip la numeroase concursuri biblice şi festivaluri de creaţie literară şi nu numai, unde am câştigat numeroase premii. Ca hobby-uri: muzica, literatura, poezia, desenul, sportul, studiul biblic şi excursiile. Majoritatea s-au împlinit, iar celelalte urmează. Deviza mea: „Pot totul în Hristos care mă întăreşte"

Sunt o fire veselă, plină de viaţă (chiar dacă mai am suişuri şi coborâşuri) şi un optimism de neegalat, încrezătoare întotdeauna în făgăduinţele lui Dumnezeu.

Aş dori să leg prietenie, şi nu numai, cu un băiat credincios (de aceeaşi confesiune) şi cu tot ce include dragostea.

Vintilă Isabella Mariana, str. Plevnei, nr. 30, loc. Buzău, jud. Buzău

Marin Claudiu - Amara (Ialomiţa)

Bună! Sunt Claudiu, am 32 de ani şi doresc să cunosc pe cineva cu un handicap mai uşor, poate să poarte o proteză la picior, o mână sau orice problemă mai uşoară, să se descurce cu strictul necesar. Nu mă deranjează dacă ai şi un copil, să ai până în 39 ani, dorinţa de a avea aproape un bărbat să te respecte şi să-ţi aprecieze dragostea.

Dacă te regăseşti în această descriere, scrie-mi pe adresa: ***Marin I. Claudiu, str. I. Creangă, nr. 152, loc. Amara, jud. Ialomiţa***

Maurer Anni - Sânleani (Arad)

Mă numesc Anni Maurer, am 38 de ani, sunt o fire veselă, am distrofie musculară gr. I, sunt într-un cărucior. Hobby: tricotatul, muzica, internetul, sportul, tv, convorbirile telefonice, rugăciunea, plimbările, să scriu scrisori, să citesc, etc.

Aş dori să corespondez cu fete şi băieţi (vârsta nu prea contează). Dacă vreţi să aflaţi mai multe despre mine, scrieţi-mi. Voi încerca să răspund la toate scrisorile, dar caut doar prieteni de corespondenţă, cu care pot vorbi pe diverse teme.

Anni Maurer, loc. Sânleani, nr. 117, jud. Arad, cod 317206

Oprea Gică - D. Cantemir (Vaslui)

Am 33 ani, gr. I de handicap (nevăzător), doresc să corespondez cu tinere de vârstă apropiată, fără obligaţii.

Oprea Gică, loc. Grumezoaia, com. D. Cantemir, jud. Vaslui, tel. 0235-485452

Lazăr Emil - Iveşti (Galaţi)

Mă numesc Emil, am 37 de ani, cu un mic handicap fizic şi doresc să corespondez cu cititorii revistei care doresc să facă acest lucru.

Adresa mea este: ***Lazăr Emil, str. 1 Dec. 1918, sat Buceşti, loc. Iveşti, jud. Galaţi, tel. 0724-497193***

Savu Aurel - Bucureşti

Am 34 ani, sunt persoană cu handicap, gr. II, accentuat. Am 52 55 kg, 1,64 m înălţime. Doresc să găsesc şi eu o prietenă pentru prietenie, eventual căsătorie. Fata să fie tot aşa ca mine, cu un handicap mai uşor şi să fie din Bucureşti sau din judeţele de pe lângă Bucureşti. Poate să fie şi de la sat.

Pentru prietenie simplă (amiciţie) poate să-mi scrie oricine.

Savu Aurel, str. Filiaşi, nr. 25, sect. 5, Bucureşti.

Vizitiu Veronica & Mihai - Vlădaia (Mehedinţi)

Mă numesc Vizitiu Mihai, am 46 de an i şi locuiesc în Vlădaia, împreună cu soţia mea, Veronica. Eu am un handicap gr. III, iar soţia gr. I, dar nu este imobilizată la pat. Dacă cineva vrea să corespondeze cu noi:

Vizitiu Veronica & Mihai, loc. Vlădaia, com, Vlădaia, jud. Mehedinţi, cod. 227500, tel. 0252-356571; 0749-383057-mobil

Băican George - Plopeni (Prahova)

Mă numesc George, am 51 ani, cu handicap locomotor. Doresc să corespondez sau să cunosc o doamnă de vârstă apropiată, cu un uşor handicap, credincioasă, pentru alungarea singurătăţii.

George Băican, Bd. Independenţei, nr. 14, bl. B 2, ap. 7, loc. Plopeni, jud. Prahova, tel. 0244-220285

Ioniţă I. Cosmin - Băleni-Români (Dâmboviţa)

Mă numesc Ioniţă I. Cosmin. Am 29 ani, handicap gr. I. Doresc căsătorie cu o fată foarte sinceră, sănătoasă, chiar şi cu un copil.

Ioniţă I. Cosmin, loc. Băleni Români, jud. Dâmboviţa, cod 137015. *Sau să sune la* ***0729-170098*** *sau* ***0730-790118*** *(fără bipuri). Rog f. f. multă seriozitate!*

NOTĂ: ***Rog pe toţi cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorinţă, să scrie şi un mic enunţ, de câteva rânduri, care să conţină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneţi-vă în locul celor ce citesc enunţurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunţul să-i convingă să înceapă o corespondenţă bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondenţă…

SUGESTIE: ***Cei care doriţi să vă faceţi prieteni şi vă exprimaţi frumoasa dorinţă de a coresponda, nu aşteptaţi să vi se scrie, ci începeţi voi să scrieţi celorlalţi, care şi-au exprimat aceeaşi dorinţă!***

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com